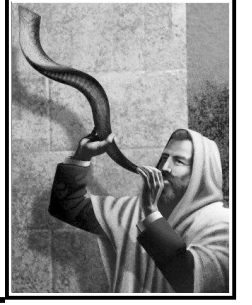

The Trumpet of the Seventh Angel

ஏழாம் தூதனின் எக்காளம்

1879-1916 ரீ-பிரிண்டஸ் தமிழாக்கம்
மலர் - 4. இதழ் - 6. நவம்பர்-டிசம்பர் 2018

R5750

Trespasses and Sins and Their Effect on Character

மீறுதல்களும், பாவங்களும் மற்றும் குணலட்சணத்தில் அவைகளின் விளைவும்

“அநீதியெல்லாம் பாவந்தான்; என்றாலும் மரணத்துக்கு ஏதுவல்லாத பாவமுண்டு.”¹ யோவான் 5:17

நாம் மீறுதல்களுக்கும் பாவங்களுக்கும் உள்ள வேறுபாட்டை அறிந்து கொள்ளவேண்டும். பாவம் என்பது தெரிந்தே, வேண்டுமென்றே செய்வதாக இருக்கிறது. மீறுதல் என்பதும் ஒரு வகையில் பாவந்தான், ஆனால் வேண்டுமென்றே செய்யாமல், அறியாமல் செய்வது. ஒரு பாவத்தை மீறுதல் என்று சொல்லும் போது, அது அறியாமல் செய்யப்பட்டது என்று பொருள்படுகிறது. தெய்வீக கட்டளையை நாம் கடைபிடிக்க முடிகிறதா இல்லையா என்பதற்காக அது இருக்கிறது. தெய்வீக சட்டத்தின் ஒவ்வொரு மீறுதலும் ஒரு வகையில் ஒரு பாவமாக இருக்கிறது. ஆனால் அந்த தேவ கட்டளையின் மீறுதல்கள் எல்லாம் நமது தவிர்க்கயியலாத பலவீனங்களின் பலனாகும். இவைகள் குற்றம் சாட்டப்படத்தக்க பாவங்கள் அல்ல. ஆகையால் இது தெரிந்து, வேண்டுமென்றே செய்யக்கூடிய பாவ வகையைச் சேர்ந்ததல்ல.

உலகத்தைப் பொருத்த வகையில், அது ஏற்கனவே பாவத்திற்காக தண்டனைக்குட்பட்டதாக இருக்கிறது. கிறிஸ்துவை ஏற்றுக் கொண்டு, அவர் மூலமாக தங்களது பாவங்களுக்கான மன்னிப்பைப் பெற்றுக் கொண்டவர்களைப் பற்றி அப்போஸ்தலர் பவுல், அவர்களது பாவங்கள் “தேவன் பொறுத்துக் கொண்ட கடந்த கால பாவங்கள்” என்று கூறுகிறார். (ரோம.3:25)

கிறிஸ்துவின் சீடர்களாகும்படி தங்களது ஜீவன்களை அர்ப்பணம் செய்திருக்கிறபடியால், அவர்களது மீறுதல்களைப் பொருத்த வரையில், அந்த பாவங்கள் நிரந்தரமாக சென்றுவிட்டன. இந்த நேரத்திலிருந்து கர்த்தருடைய ஜனங்கள் இனிமேல் பாவிக்க அல்ல, ஆனால் அவர்கள் நீதிக்காக தங்கள் ஜீவன்களை அர்ப்பணம் செய்திருக்கிற பரிசுத்தவான்கள்.

எனினும், புது சிருஷ்டி என்னும் இந்த பொக்கிஷத்தை மண்பாண்டத்தில், நமது அழிந்துபோகக் கூடிய சரீரத்தில் பெற்றிருக்கிறோம். கிறிஸ்துவுக்குள் புது சிருஷ்டி இனி பாவத்தை அப்பியாசப்படுத்த நினைக்கமாட்டார்கள். ஏனெனில் அவன் தெரிந்தே பாவம் செய்தால், அவன் கர்த்தரோடு செய்து கொண்ட உடன்படிக்கையை மறுதளிப்பதாகும். ஆனால் இதை தாங்க முடியாமல் அவன் மீறுதலுக்கு உட்படுகிறான். ஏனெனில் அவன் நல்ல சிந்தையுள்ள இருதயத்தை மட்டும்

பெற்றிருக்கிறான். ஆனால் அபூரண சரீரத்தின் மூலம் இயங்க வேண்டியவனாயிருக்கிறான். அப்போஸ்தலர் இந்த உண்மையை அறிந்திருந்தார். அப்போஸ்தலர் பவுல் தனது மாமசத்தில் பரிபூரணம் வாசமாயிருக்கவில்லை என்று அறிவிக்கிறார். ஒருவன் தன்னிடத்தில் பாவம் இல்லை என்று சொல்வானானால் அவன் வஞ்சிக்கிறவனாயிருக்கிறான் என்றும் அவனுக்குள் சத்தியம் இராது என்றும் பரிசுத்த யோவான் கூறுகிறார். அதே அப்போஸ்தலர் அதே நிரூபத்தில் பாவஞ்செய்கிறவன் பிசாசினால் உண்டாயிருக்கிறான் என்று அறிவிக்கிறார். இந்த கடைசி வசனத்தில் பாவத்தை அப்பியாசப்படுத்துவதையும் தெரிந்தே செய்கிற பாவத்தையும் குறிப்பிடுகிறார், தவிர்க்க முடியாத மீறுதல்களை அல்ல. ஏனெனில் அனைவருமே தேவனுடைய கட்டளையை மீறுகிறதை அறியாமல் செய்கிறார்கள் என்று கூறியிருக்கிறார். பரிசுத்த யாக்கோபு, நாம் எல்லோரும் அநேக விஷயங்களில் தவறுகிறோம் என்று கூறுகிறார். (யாக் 3:2) அர்ப்பணம் செய்து கொண்ட ஒவ்வொரு தேவனுடைய பிள்ளையினிடத்திலும், சித்தம் இருக்கிறது. ஆனால் அதை எப்படி நடப்பிப்பது என்பதில்தான் கஷ்டம் இருக்கிறது.

மீறுதலினிமித்தம் நமது மனோபாவம்

கர்த்தருடைய பிள்ளைகள் வார்த்தை, கிரியை மற்றும் சிந்தையினால் ஒருவருக்கொருவர் தீமை செய்வது வேதவாக்கியங்களின்படி பாவமான காரியமாகும். ஆனால் இந்த உயர்ந்த நிலையை அநேகர் தேவனுடைய வீட்டிற்குள் வந்த பிறகு கூட உணரவில்லை. அவர்கள் மாதக்கணக்காக அல்லது வருடக்கணக்காகக் கூட வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு அம்சத்திற்குமான தேவனுடைய கட்டளையின் முழு பரிமாணத்தை அறியாதிருப்பார்கள். ஆகையால் அநேகர் தீயதை பேசுவதிலும் தீயதை நினைப்பதிலும் குற்றமிழைக்கிறார்கள், ஆனால் தாங்கள் தவறு செய்கிறோம் என்பதை அறியாதிருக்கிறார்கள். தெய்வீக பிரமாணத்தின் இந்த மீறுதல்கள்தான் குற்றமாகும். தேவனிடம் நமது மனோபாவம் இப்படியாக இருக்கவேண்டும். “கிருபையுள்ள பரம பிதாவே, பூரணமாக எங்களால் செய்ய முடியவில்லை. எங்களுக்கு விரோதமாக செய்கிறவர்களை நாங்கள் மன்னிக்கிறதுபோல எங்கள் பாவங்களை மன்னிக்கும்படி உம்மிடத்தில் மன்றாடுகிறோம். இந்த மீறுதல்களை எங்கள்

இரட்சகரின் புண்ணியத்தால் மூடும்படி கேட்கவும், முடிந்தவரை இதை ஜெயங்கொள்ளும்படி கிருபைக்காகவும் எண்ணத்திலும், வார்த்தையிலும், செய்கைகளிலும் பரிசுத்தமாகும்படியும் உமது பரலோக கிருபாசனத்தண்டையில் நாங்கள் தைரியமாக வருகிறோம்.”

ஆனால் யாராவது பாவம் செய்தால் அது வேறு விஷயம். தேவனுடைய கட்டளையை வேண்டுமென்றே மீறினால், அதற்கேற்றாற்போல் அடிகளை பெறவேண்டும். பாவங்கள் குணலட்சணத்தில் அதன் அடையாளத்தை விட்டுச் செல்கின்றன. ஏனெனில் அவைகள் தேவனுடனான உடன்படிக்கையையும் நீதியின் கொள்கையையும் ஓரளவுக்கு வேண்டுமென்றே செய்தவைகளாக இருக்கின்றன. இந்த உடன்படிக்கையின் மூலம்தான் ஒவ்வொரு உண்மையான கிறிஸ்தவனும் தெய்வீக கட்டளைகளுக்கு தானே கீழ்ப்படிய வேண்டியவனாயிருக்கிறான். இவர்களில் ஒருவர் வேண்டுமென்றே பாவம் செய்தால், மரணம் பரியந்தமும் பாவம் செய்தால் இரண்டாம் மரணத்தைத் தவிர வேறு எதுவும் சரியான தண்டனையாக இருக்காது என்று வேதவாக்கியங்கள் தெளிவாக குறிப்பிடுகிறது.

மீறுதல்கள் ஒரு தடையாக இருக்க அவசியமில்லை

“ஒருவன் பாவம் செய்வானானால் நீதிபரராயிருக்கிற இயேசு கிறிஸ்து நமக்காக பிதாவினிடத்தில் பரிந்து பேசுகிறவராயிருக்கிறார்,” என்கிற வேத வசனம் தெரியாமல் செய்த மீறுதல்களை (வேண்டுமென்றே செய்த பாவங்களை அல்ல) குறிப்பது தெளிவாகிறது, ஏனெனில் அதே அப்போஸ்தலர், நாம் முன்னரே குறிப்பிட்டது போல, “பாவம் செய்கிறவன் பிசாசினால் உண்டானவன்;” “தேவனால் பிறந்த எவனும் பாவம் செய்யான்” என்று எழுதுகிறார். ஜெனிப்பிக்கப்பட்ட, பரிசுத்த ஆவியை உடைய எவனும், அவன் பரிசுத்த ஆவியை உடையவனாயிருக்கும்வரை முழுமையாக வேண்டுமென்றே பாவம் செய்ய மாட்டான். மாமசத்தின் பலமான தூண்டுதல் இருந்தால் தவிர அவனால் தெரிந்தே பாவம் செய்ய முடியாது. அவன் அப்படிப்பட்ட பாவத்தை செய்வானானால், அவன் பரிசுத்த ஆவியை முழுமையாக இழந்துவிட்டான் என்பதை வெளிப்படுத்து கிறவனாயிருப்பான். பரிசுத்த ஆவி அவனில் தரித்திருக்கும் வரை அவனால் தெரிந்தே, வேண்டுமென்றே பாவம் செய்ய முடியாது. அவன் மாமச பலவீனத்தில் மேற்கொள்ளப்படக்கூடும். இப்படியாக தவறிழைக்க ஓரளவுக்கு சம்மதிக்கிறான்; ஆனாலும் இது ஒரு பகுதியான பாவமாக மட்டுமே இருக்கும். எனினும் அவன் இணங்கினதினால் அந்த ஒரு பகுதிக்கு அவன் இணங்கின அளவுக்கு தண்டனையைப் பெறுவான்.

நமது அறியாமல் செய்த மீறுதல்கள், அதற்கான தண்டனையை அடைந்து, குணலட்சண அபிவிருத்தியில் குறுக்கீடு செய்யாமல் இருக்கும். சரியானபடி அபிவிருத்தி அடைகிற ஒரு சிருஷ்டி எல்லா வகையான பாவங்கள் மற்றும் பலவீனங்களுக்கெதிராக கஷ்டப்பட்டு போராடி ஒரு நல்ல பேராட்டத்தை நடத்துகிறான் என்று வேத வாக்கியங்கள் உணர்த்துகிறது. அவனது பங்கில் தவிர்க்கயிலாத மீறுதல்கள் அவனுக்கு காயத்தை உண்டாக்குவதற்கு பதிலாக அவனது

பலவீனத்தை குறிப்பிட்டு காட்டி அதை பலப்படுத்துவதற்காக பயன்படுகிறது. தெரியாமலோ, அறியாமலோ மீறுதல்க்குள் விழும்போதுதான் தனது பலவீனத்தை அறிந்து கொள்கிறான். தனது குணலட்சண அபிவிருத்தியில் தனது பலவீனத்தை அறிந்து கொள்வதால், அந்த திசையில் தன்னை பலப்படுத்துவதற்கு சந்தோஷமடைகிறான். அவன் “கர்த்தரிலும், அவனுடைய சத்துவத்திலும் வல்லமையிலும் பலம்” பெறுகிறவனாகிறான். (எபேசியர் 6:10)

பரிசுத்த ஆவிக்கு விரோதமான பாவம்

எல்லாவிதமான பாவமும் தெய்வ நிந்தனையும் மன்னிக்கப்படும். ஆனால் பரிசுத்த ஆவிக்கு விரோதமான பாவம் மன்னிக்கப்படாது என்று நமக்கு அறிவித்தார். மனிதர்கள் தீர்மானம் செய்வதில் அபூரணமாக இருப்பதால், கர்த்தரைப் பொருத்தவரையில் இப்படிப்பட்ட எல்லாவித குற்றங்களையும் மீறுதல்களையும் மன்னிக்கும்படி விருப்பம் உள்ளவராக இருப்பார்; ஏனெனில் அவைகள் அறியாமல் செய்யப்பட்டவைகள். எனவே அவர்கள் செய்த சில பெரிய மீறுதல்கள் மற்றும் குற்றங்களுக்கும் தெய்வீக மன்னிப்பு இருக்கும். நமது கர்த்தரை சிலுவையில் அறைந்தது உண்மையிலேயே வேண்டுமென்றே செய்யப்பட்டதல்ல. கிறிஸ்துவை சிலுவையில் அறைந்தவர்களைக் குறித்து அப்போஸ்தலர் பேதுரு கூறுகிறதாவது: “சகோதரரே, நீங்களும் உங்கள் அதிகாரிகளும் அறியாமையினாலே இதைச் செய்தீர்கள் என்று அறிந்திருக்கிறேன்.” பரிசுத்த பவுல் இந்த கருத்தை கூறுகிறதாவது: “அறிந்தார்களானால், மகிமையின் கர்த்தரை அவர்கள் சிலுவையில் அறையமாட்டார்களே.”

இந்த செயல் தீயவர்களைப் பொருத்தவரையில், மீறுதல் என்று இந்த அறிக்கைகள் உணர்த்துகிறது. எந்த அளவுக்கு பொறுப்பு அறிவும் இருந்ததோ அந்த அளவுக்கு தண்டனைகளை தனித்தனியாகவும் ஒரு தேசமாகவும் பெற்றார்கள். ஆகையால், ஜீவாதிபதியை சிலுவையில் அறைந்தவர்களுக்கு ஆசீர்வாதம் பெறக்கூடிய சந்தர்ப்பம் எதிர்காலத்தில் உண்டு என்று வேதவாக்கியங்கள் கூறுகின்றன. அவர்கள் விழித்தெழும்போது அவர்களது கண்கள் திறக்கப்படும். இதைக் குறித்து நாம் சந்தோஷப்படுகிறோம். முழுமையான அறிவுடனும் வேண்டுமென்றும் பாவத்தை செய்யாததால் அவர்கள் இரண்டாம் மரணத்திற்குரியவர்கள் அல்ல. அவர்களுக்கு எதிர்கால சோதனை (பரீட்சை) உண்டு. ஆனால் அவர்கள் வெறும் ஆதாமின் சந்ததியினராக வருவார்கள் என்று நாம் புரிந்து கொள்கிறோம். அவர்களுக்கு யூதரைப் போன்று விசேஷித்த கிருபை இருக்காது. உண்மையிலேயே அவர்களுக்கு அநேக அடிகள் தேவைப்படுகிறது. சிலர் குணமடையாமல் போவார்கள்.

பரிசுத்த ஆவிக்கு விரோதமாக செய்கிற பாவம் என்பது என்ன? பரிசுத்த ஆவி என்பது, சத்திய ஆவியாக, நீதியின் ஆவியாக இருக்கிறது என்று நாம் பதில் கூறுகிறோம். கர்த்தரின் ஆவியை, சத்திய ஆவியை அங்கீகரித்தவர்கள், அதற்கும் அதன் தூதர்களுக்கும் கொடுமை இழைத்தால், அது பரிசுத்த ஆவிக்கு விரோதமாக செய்த பாவம். ஒருவன் எந்த அளவுக்கு இதைச் செய்தாலும், அவன் வேண்டுமென்றே தெரிந்தே செய்கிற பாவியாக இருக்கிறான். அவனது செயல் முழு அறிவோடும், முழு

வெளிச்சத்தோடும் செய்யப்பட்டிருந்தால், இந்த ஜீவியத்திலோ, வருங்கால ஜீவியத்திலோ அவனுக்கு பாவ மன்னிப்பு இருக்காது. முழு அறிவுக்கும், வெளிச்சத்திற்கும் எதிரான பாவத்தின் முடிவு இரண்டாம் மரணமாக இருக்கும். பரிசுத்த

R5751

Elijah's Return and Victory எலியா திரும்ப வருதலும் வெற்றியும்

1 ராஜாக்கள் 18:16-40

எலியாவின் அனுபவங்கள் நிழலானது- ஆகாப் ராஜாவும் யேசுபேல் ராணியும் நிழலானவர்கள் - மூன்றரை வருட பஞ்சம், ஆயிரத்திருநூற்றி அறுபது வருட ஆவிக்குரிய பஞ்சத்தை முன்னறிவித்தது - எலியாவின் விசுவாசமுள்ள ஜெபம் இயற்கையான மழையை கொண்டு வந்தது - சபையின் விசுவாசமுள்ள ஜெபம் ஆவிக்குரிய மழையையும் ஒரு பெரும் சீர்த்திருத்தத்தையும் கொண்டு வந்தது.

நமது பாடம் வேதத்தில் பதிவு செய்யப்பட்டிருப்பதால் அது நமக்கு ஆர்வமுடையதாக இருக்கிறது. ஆனால் நாம் வேதமாணவனாயிருந்து, எலியா கர்த்தருடைய ஒரு தீர்க்கதரிசி மாத்திரமல்ல, அவர் சபையின் பூமிக்குரிய அனுபவங்களுக்கு ஒரு முன்னடையானதாக இருக்கிறார் என்பதை அறியும்போது நமது ஆர்வம் அதிகமாகிறது. வெளிப்படுத்தினாகமம் புத்தகம் (2:20-25;18:7) யேசுபேல் ராணியை சுவிசேஷியுக்கத்தில் சத்தியத்துக்கு பெரும் கொடுமை செய்த ஒரு மத ஸ்தாபனத்தை சித்தரித்துக் காட்டுகிறது. ஆகாப் ராஜா உலக அரசாங்கங்களை அடையாளப்படுத்தினான். அவனது மனைவி உலக அரசாங்கத்தோடு திருமணம் செய்து கொண்ட ஒரு தப்பறையான கிறிஸ்தவ சபையை அடையாளப்படுத்தினான். கிறிஸ்துவின் ராஜ்யம் என்று தங்களை கூறிக்கொண்ட உலக ராஜ்யங்களை ஆகாப் அடையாளப்படுத்தினதுபோல, யேசுபேல், கிறிஸ்துவின் ராஜ்யம் என்று தங்களைக் கூறிக்கொண்ட ஒரு தப்பறையான மத ஸ்தாபனத்தை அடையாளப்படுத்தினான். அவள் கிறிஸ்துவின் சபையாக கற்புள்ள கன்னியாக தனது பரிசுத்தத்தை காத்துக் கொள்வதற்கு பதிலாக, உலக முறைமைகளோடு இணைந்து கொண்டாள் அல்லது கலியாணம் செய்து கொண்டாள்.

இதற்கு மாறாக, உண்மையான கற்புள்ள கிறிஸ்துவின் சபையானது தனது பரலோக கர்த்தருக்கு தனது உண்மைத் தன்மையைக் காத்துக் கொண்டு, அவரது இரண்டாம் வருகைக்கு காத்திருக்க வேண்டியவளாக இருந்தாள். அதன்பிறகே அவருடனான அவளது திருமணம் நிறைவேற வேண்டியதாயிருந்தது.

பாகாவின் தீர்க்கதரிசிகள் யேசுபேல் ராணி மற்றும் ஆகாப் ராஜாவின் ஆதரவிலும் பாதுகாப்பிலும் இருந்தது போல, மகா பெரிய மத ஸ்தாபனத்தின் பிரதிநிதிகளும் ஆசாரியர்களும், ஆகாபும் யேசுபேலும் அடையாளப்படுத்துகிற மகா தப்பறையான ஸ்தாபனங்களின் உண்மையான ஊழியர்களாக இருக்கிறார்கள். அதேபோல எலியா தீர்க்கதரிசியும், ஆகாப், யேசுபேலோடும் இஸ்ரவேலின் காரியங்களோடும் அவர் கொண்டிருந்த தொடர்பும் திரைக்கு இந்த பக்கம் மாம்சத்தில் இருக்கிற உண்மையான கிறிஸ்துவின் சபைக்கு நிழலாக இருக்கிறது. உண்மையிலேயே உண்மையான சபை ஒரு ஸ்திரீயினால் அடையாளப்படுத்திக் காட்டப்பட்டாலும், சபையின்

ஆவிக்கும் சத்தியத்திற்கும் விரோதமாக இந்த யுகத்திலோ, வரப்போகிற யுகத்திலோ தெரிந்தே செய்யப்பட்ட பாவத்திற்கு தண்டனை கொடுக்கப்பட வேண்டும். எனினும் அறிவும் பாவமும் முழுமையானதாக, நிறைவானதாக இல்லாதிருந்தால் தண்டனை இரண்டாம் மரணமாக இருக்காது.

தலையாகிய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவையும் சேர்த்து குறிப்பிடும் போது சில சமயங்களில் ஒரு மனிதனாகவும் அடையாளப்படுத்திக் காட்டப்படுகிறது.

எலியாவின் மூன்றரை வருட அனுபவங்கள் வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தில் நாற்பத்திரண்டு மாதங்களாகவும், 1260 நாட்களாகவும், மூன்றரை வருடங்களாகவும், அடையாள பாஷையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. (வெளி. 11:2,3; 12:6,14;13:5) வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள காலம் அடையாள பாஷையில் கூறப்பட்டுள்ளதால், மூன்றரை வருடத்தின் ஒவ்வொரு நாளும் ஒரு வருடத்தைக் குறிப்பதால் முழு காலமும் 1260 வருடங்களைக் குறிக்கிறது. சில வேதாகம அறிஞர்கள் இந்த காலப்பகுதியின் ஆரம்பம் கி.பி.539 என்றும் முடிவு கி.பி.1798 என்றும் கூறினார்கள். கி.பி.1798ல் நெப்போலியன் போனபார்ட், போப்பை ரோமாபுரியிலிருந்து பாரீசுக்கு கைதியாக கொண்டு சென்றார்.

இன்றைய பாடத்தில் சொல்லப்பட்டதைப் போல, எலியா வனாந்தரத்தில் ஒளிந்துகொண்டிருந்த காலத்தில் அங்கே மழை இல்லாதிருந்ததைப்போல, சபையின் அனுபவத்திலும் கி.பி.1798ல் முடிந்த ஆயிரத்தி இருநூற்றி அறுபது வருடங்கள் சத்தியமாகிய மழையில்லாமல் ஆவிக்குரிய பஞ்சம் இருந்தது.

இஸ்ரவேல் தேசத்தில் பஞ்ச காலம் முடிவடைவதற்கு கொஞ்சம் முன்னதாக ஒரு பெரிய போட்டி இருந்தது (இன்றைய பாடத்திற்கு இசைவாக அதில் கர்த்தரின் பக்கமே வெற்றி இருந்தது). அதேபோல சபையின் சரித்திரத்திலும் சீர்த்திருத்தம் என்று சொல்லப்பட்ட காலத்தில் கத்தோலிக்க சபைக்கும் புராட்டஸ்டண்ட் சபைக்கும் ஒரு பெரிய போட்டி நடந்தது. வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தில் சபை ஒரு ஸ்திரீயாக சித்தரிக்கப்பட்டு, பொதுவான கண்ணாட்டிலிருந்து விலகி, வனாந்திரத்திற்கு துரத்தப்பட்டதாக காணப்படுகிறது. எலியா, ராஜா, ராணி மற்றும் பாகாவின் தீர்க்கதரிசிகளின் பார்வையிலிருந்து ஒளிந்திருந்ததற்கு ஸ்திரீ ஒத்திருந்தாள். ஸ்திரீ உலகத்தில் இருந்தாள், ஆனால் உலகத்தானாக அல்ல. எலியா வனாந்தரத்தில் காக்கைகளால் போஷிக்கப்பட்டது போல, உலகத்தில் ஆவிக்குரிய ஆகாரமாகிய சத்தியம் கிடைக்காத பஞ்சம் இருந்தபொழுது, ஸ்திரீயாகிய சபை பொதுவான பார்வையிலிருந்து விலகியிருந்து ஆயிரத்தி இருநூற்றி அறுபது வருடங்கள் ஆவிக்குரிய விதத்தில் போஷிக்கப்பட்டாள் என்று வெளிப்படுத்தின விசேஷம் கூறுகிறது.

எலியா வகுப்பார் வனாந்தர நிலைமையிலிருந்து வெளியே வந்து மிகவும் ஒரு தைரியமான வேலையை செய்தார்கள். அபரிமிதமாக ஆவிக்குரிய உணவு வந்தது. யேசுபேல் ராணி தோற்கடிக்கப்பட்டு, அவளது தீர்க்கதரிசிகள் சத்தியம் என்னும் பட்டயத்தால் கொலை செய்யப்பட்டது, அவர்களது தப்பறைகளை மெய்ப்பித்து காட்டி, தேவனுடைய சத்தியத்தையும் அதன் ஊழியர்களையும் (எலியா, உண்மையான சபை) ஒரு மேலான நிலைமையில் கொஞ்ச காலம் வைத்தது போல் காணப்பட்டது. எனினும் இது நீடிக்கவில்லை. நமது அடுத்த பாடம் எலியா வகுப்பார் யேசுபேலின் அதிகாரத்திற்கு பயந்து ஓடினதைக் காண்பிக்கும்.

தற்கால தேவனுடைய வசனத்தின் வேதாகம ஆராய்ச்சி, தெய்வீக ஞானம், நீதி, அன்பு மற்றும் வல்லமை ஆகியவற்றைப்பற்றிய அழகான செய்தியை கூறுகிறது என்று அநேகர், ஆச்சரியத்தை வெளிப்படுத்துகிறார்கள். கடந்த காலத்தின் போதனையிலிருந்து முற்றிலும் மாறுபட்டது. “கடந்த காலத்தில் இருந்த வைராக்கியமுள்ள வேதமாணவர்களைக் காட்டிலும் தற்காலத்திலுள்ள வேத மாணவர்கள் எப்படி அதிகமான வெளிச்சத்தைப் பெற்றார்கள்?” என்று அவர்கள் கேட்கிறார்கள்.

ஆயிரத்து இருநூற்று அறுபது வருட பஞ்சம் என்பதே அதற்கு விளக்கம் என்று நாங்கள் பதில் கூறுகிறோம். ஏறக்குறைய கி.பி.300ல் கிறிஸ்தவ பிஷ்ப்புகள், தாங்கள் அப்போஸ்தலரின் அதிகாரத்தை உடையவர்கள் என்று உரிமை கொண்டாடி தங்களை அப்போஸ்தல பிஷ்ப்புகள் என்று கூறிக்கொள்ள ஆரம்பித்தனர். ரோம சபையின் பிஷ்ப்புகள், இங்கிலாந்து சபையின் பிஷ்ப்புகள் முதலானவர்களை பன்னிரண்டு அப்போஸ்தலர்களுக்கு சமமான அதிகாரங்களை உடையவர்கள் என்று இன்னும் கூறிக் கொள்கிறார்கள். ஆனால் வேதாகமம் அதற்கு மாறாக போதிக்கிறது. இயேசுவினால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பன்னிரண்டு அப்போஸ்தலர்கள் (பரிசுத்த பவுல் யூதாவின் இடத்தை எடுத்துக் கொண்டார்) மட்டும் கிறிஸ்தவ சபையின் அஸ்திபாரங்களாகவும், அவர்களது போதகம் கர்த்தராகிய இயேசுவின்க்கு போதகத்திற்கு இணையாகவும் இருப்பதாக போதிக்கிறது. அவர்கள் வாய் வழியாகவும் நிரூபங்கள் மூலமும் சபைக்கு விசேஷித்த வாயாக இருக்கிறார்கள். சிலர் தங்களை அப்போஸ்தலர்கள் என்று கூறிக்கொள்ளக்கூடிய விசுவாச துரோகத்தை இயேசு தீர்க்கதரிசனமாக உரைத்தார். வெளி. 2:2ஐ பார்க்கவும் 2 பேதுரு 2:1; அப.20:30ஐ ஒப்பிட்டு பார்க்கவும்.

பிஷ்ப்புகளின் இந்த உயர்த்துதல் படிப்படியாக வந்தது, கி.பி.325-இல் கான்ஸ்டன்டைன் ராஜா பித்தானியாவில் (Bithynia) உள்ள நைஸ் (Nice) என்ற இடத்தில் கிறிஸ்தவ ஆலோசனை சங்கத்தை கட்டினபோது இதற்கு அதிக பலம் கொடுக்கப்பட்டது. ஆலோசனை சங்கம் ராஜாவின் வழி நடத்துதலில் தேவனுடைய பிள்ளைகளின் விசுவாசமாக நிசேயன் விசுவாச பிரமாணம் உண்டாக்கப்பட்டது. அதைத் தொடர்ந்து அந்த விசுவாசப் பிரமாணம்தான் சரியான நிச்சயமான விசுவாசம் என்று ஜனங்களிடம் பதிய வைக்கப்பட்டது. அதே போல் பிஷ்ப்புகளால் பிற்காலத்தில்

இந்த விசுவாச பிரமாணத்தோடு இன்னும் சேர்க்கப்பட்டன. இந்த விசுவாச பிரமாணத்தின் அங்கீகாரம், இதை ஏற்படுத்தின பிஷ்ப்புகளுக்கு இதற்கான தெய்வீக வெளிப்பாடும், அதிகாரமும், உரிமையும் இருந்ததாக குறிப்பாக உணர்த்தியது. ஜனங்கள் இந்த விசுவாச பிரமாணத்தை படிப்படியாக அங்கீகரித்ததால், பிஷ்ப்புகள் அப்போஸ்தலர்களின் வாரிசுகள் என்ற போதனையும் அங்கீகரிக்கப்பட்டது. இந்த போதனை இதனைத் தொடர்ந்து விசுவாச பிரமாணத்தின் ஒரு அம்சமாக ஆக்கப்பட்டது.

கி.பி.325ல் நிசேயன் விசுவாசப் பிரமாணம் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டதிலிருந்து பன்னிரண்டு நூற்றாண்டுகளாக வேத ஆராய்ச்சி என்ற செயலே இல்லாமல் போய்விட்டது. இந்த காலக்கட்டத்தில் வேத ஆராய்ச்சியே தேவையற்றது என்று கருதப்பட்டது. ஏனெனில் சபையின் சரியான விசுவாசமாக அப்போஸ்தல பிஷ்ப்புகள் விசுவாச பிரமாணத்தை முறைப்படுத்தி கொடுத்திருந்தார்கள். வேதாகம ஆராய்ச்சி என்பது ராஜாவுக்கு விரோதமாகவும் பிஷ்ப்புகளின் போதனைகளுக்கும் கருத்துக்களுக்கும் விரோதமாகவும் எப்படி போரிடுவது என்று ஆராய்வதாக அர்த்தப்படுத்தப் பட்டிருந்தது. மேலும் வேதாகமங்கள் அப்பொழுது தோல் சுருள்களில் எழுதப்பட்டு வெகு சிலரே அதைப் பெற்றிருந்தார்கள். மேலும் அதைப் படிப்பதற்கான கல்வியறிவும் மிகவும் குறைவாகவும் இருந்தது.

வேதாகம ஆராய்ச்சியின் மறுமலர்ச்சி

அப்போஸ்தல பிஷ்ப்புகள் என்று அழைக்கப்பட்டவர்களின் முதல் கூற்றுக்குப் பிறகு ஆயிரத்து இருநூறு வருடங்களுக்குப் பிறகு கி.பி 1526இல் அச்சுக்கலை பொதுவானதாக ஆன பொழுது நமக்கு வேதாகமத்தை கொண்டு வந்தார்கள். அந்த வருடத்தில் பேராசிரியர் டைண்டேல் (Prof. Tyndale) என்பவர் அவரது பிரதியை தயாரித்து, ஆங்கில மத அதிகாரிகள் எதிர்த்ததால், அதை ஜெர்மனி நாட்டில் வெளியிட்டார். அவரது புதிய ஏற்பாட்டை லண்டனில் இறக்குமதி செய்து அதை ஜனங்களுக்கு விற்க ஆரம்பித்தார். சிலர் அதை வாங்கி படித்தார்கள். அநேகர் வகுப்புகளை ஏற்பாடு செய்து, தேவனுடைய வார்த்தைகளை கேட்பதற்கு, வாசிப்பவரை வாடகைக்கு அமர்த்தினார்கள். அதே சமயத்தில் ஜெர்மனியர்கள் புதிய ஏற்பாட்டையும் அதன் பல்வேறு போதகங்களையும் லூத்தர் மற்றும் அவரது சகாக்கள் மூலம் கற்றுக் கொண்டிருந்தார்கள்.

இங்கிலாந்து சபையின் பிஷ்ப்புகள் புதிதாக வந்த புதிய ஏற்பாட்டை கேள்விப்பட்டனர். உடனே அவர்கள் கடையில் இருந்த அத்தனை பிரதிகளையும் விலைக்கு வாங்கி, லண்டனில் பரிசுத்த பவுலின் ஆலயத்துக்கு முன்னால் எல்லாரும் அறிய பகிரங்கமாக எரித்தனர். ஜனங்கள், இயேசு மற்றும் தெய்வீக ஊக்கம் பெற்ற அப்போஸ்தலர்களின் வார்த்தைகளின் அதிக ஆர்வம் உடையவர்களாக ஆகிவிடுவார்கள் என்றும், “அப்போஸ்தல பிஷ்ப்புகள்” என்ற பட்டத்தை கொண்டிருந்த தாங்கள் முக்கியமில்லாதவர்களாக ஆகிவிடுவோம் என்றும் பயந்தார்கள். அந்த பன்னிரண்டு நூற்றாண்டுகளாக கூட்டப்பட்ட பதினெட்டு கிறிஸ்தவ சபை ஆலோசனை சங்கத்தில் உண்மையான கிறிஸ்தவ

விசுவாசமாக அறிவிக்கப்பட்ட அநேக காரியங்கள் வேதத்தில் போதிக்கப்படாதவைகள் என்பதையும், மற்றும் அநேக வேத போதனைகளை ஒதுக்கிவிட்டார்கள் என்பதையும் அவர்கள் அறிந்திருந்தார்கள். ஜனங்கள் வேத மாணவர்களாக ஆகி, இவைகளை அறிந்து கொண்டு, வேதத்தில் சொல்லப்படாத விசுவாச பிரமாணத்தில் இருக்கிற அடிப்படையான விசுவாசங்களை கவிழ்த்துப் போட்டுவிடுவார்கள் என்றும் பயந்தார்கள்.

எனினும் அவர்களது பயம் கிட்டதட்ட ஆதாரமற்றது என்பதை நாம் காண்கிறோம். பன்னிரண்டு நூற்றாண்டுகளாக பதியவைக்கப்பட்டிருந்த விசுவாச பிரமாண போதனைகள் ஜனங்களின் மனதில் ஆழமாக பதிந்திருப்பினால், வேதாகமத்தை படித்து, மாறானவைகளையோ குறைகளையோ கண்டுபிடிக்க முடியாத அளவுக்கு ஆகியிருக்கின்றனர். எனினும் பிரிட்டிஷ் ஜனங்களுக்கு வேதாகம ஆராய்ச்சியில் ஒரு பெரும் விருப்பம் அந்த காலத்தில் வந்தது. அநேக மற்ற மொழிபெயர்ப்புகள் தொடர்ந்து வெளிவந்தன. இதுநாள்வரை பிஷ்ப்புகளும் வேதாகமத்தை ஆதரித்து வந்தார்கள் என்று ஜனங்கள் நினைக்கும்படியாக, கடைசியாக வேதாகமத்தை ஜனங்களிடம் கொடுப்பது தகுதியானது என்று கருதினார்கள். இன்னும் அவர்கள், “அப்போஸ்தல பிஷ்ப்புகள்” என்று அழைக்கப்படுகிறவர்கள் ஏற்படுத்தின விசுவாச பிரமாணங்களின் போதனைகளுக்கு எதிராக வேதாகமத்தின் மேல் எதையும் கட்டக்கூடாது, அப்படி கட்டினால் நரக ஆக்கினைக்கு செல்வார்கள் என்றும் பயமுறுத்தினர்.

வேதாகமத்தின் மேல் உள்ள ஆர்வம் இன்னும் தொடர்ந்தது.

R5752

Elijah's Flight and Vision எலியாவின் ஓட்டமும் காட்சியும்

1 ராஜாக்கள் 19:8-18

மனம் வருந்தாத யேசுபேல் - ஆகாப் அவளை ஆதரித்தான் - எலியாவின் உயிர் மிரட்டப்பட்டது - அவர் ஓடினார், மனம் தளர்ந்தார் - தேவன் அவருக்கு எதிர்கால காட்சியைக் காண்பித்தார் - பெருங்காற்று, பூமியதிர்ச்சி, அக்கினி அதன் பிறகு மெல்லிய சப்தம் - இவைகள் ஆவிக்குரிய எலியா வகுப்பாருக்கு எதை அடையாளப்படுத்துகின்றன.

மூன்றரை ஆண்டு கால தெய்வீக தண்டனைக்குப் பிறகு, பாகாலின் பிரதிநிதிகளுக்கு விரோதமான ஒரு விசேஷித்த தெய்வீக வெளிப்பாடு தொடர்ந்தது, அதன் பிறகு உண்மையான தேவனும் உண்மையான மதமும் ஓரளவுக்கு சுபிட்சம் பெறும் என்று எலியா எதிர்பார்த்தார். யேசுபேல் ராணி எப்பொழுதும் போல இரக்கமற்றவளாகவும், கொலைவெறியுடையவளாகவும் இருப்பதையும், அவள் தனது அதிகாரத்தால் ஆகாப் ராஜாவின் மேல் முழுமையாக ஆதிக்கம் செலுத்துவதை அறிந்து மிகவும் ஆச்சரியப்பட்டார். அவர் வருத்தத்துடன் துக்கப்பட்டு ஓடினார். நீண்ட ஒரு தூக்கத்திற்கு பிறகு, மனஉளைச்சலிலிருந்து அவரை விடுவித்து, ஒரு தூதன் மூலமாக அவருக்கு ஆறுதலாக ஒரு விசேஷித்த செய்தியையும் உணவையும் கொடுத்தார். அந்த போஜனத்தின் பலம் நாற்பது நாள் இரவு பகலும் நடந்து கர்த்தருடைய பர்வதமாகிய ஒரேப் மட்டும் செல்ல போதுமானதாக இருந்தது. அங்கே கர்த்தர் தாமே வெளிப்படுத்தின அநேக தொடர்ச்சியான அனுபவங்களை எலியா கடந்து சென்றார். அவைகளையெல்லாம் நேரடியாகவா அல்லது காட்சியின்

ஜேம்ஸ் என்கிற ராஜா தன்னை பிரபலப்படுத்திக் கொள்ள கிங்ஸ் ஜேம்ஸ் பிரதி (Kings James Version) என்று சொல்லப்படுகிற வேதாகமத்தை தயாரிக்க ஒரு குழுவை ஏற்படுத்த நினைத்தார். அது தயாரிக்கப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் பொழுது, ரோமன் கத்தோலிக்க சபையார் துவேய் வேதாகமத்தை (Douay Bible) வெளியிட்டார்கள். இது இன்னும் புழக்கத்தில் இருக்கிறது. இது ஜனங்களுக்கு வழங்கப்பட்டது. இது அவர்களது விசுவாச பிரமாணத்திற்கு இசைவாக இருப்பதாகவும் இதற்கு எதிராக யாராவது விமர்சனம் செய்தால், அவர்கள் மத விரோதிகள் என்றும், அவர்கள் உத்திரிக்கிற ஸ்தலத்தில் கூட நிறுத்தப்பட முடியாமல் நேராக, நித்திய வேதனையாகிய நரகத்திற்கு தான் செல்வார்கள் என்றும் பயமுறுத்தினர்.

வேதாகமத்தில் ஆர்வம் நிறைந்த டைன்டேல் மற்றும் சிலர் “அப்போஸ்தல பிஷ்ப்புகள்,” அவர்களது விசுவாச பிரமாணம் மற்றும் ஸ்தாபனங்களால் பலியானார்கள். முன்னரே குறிப்பிடப்பட்டது போல இந்த போராட்டம் 1799 வரை தொடர்ந்தது. இந்த வருடத்திற்கு பிறகு பதினைந்து வருடங்களுக்குள் நமது வேதாகம சங்கங்கள் (Bible Societies) அனைத்தும் ஏற்பட்டு வேதாகமம் பிரபலமடைந்தது. முன்னுரைக்கப்பட்ட ஆவிக்குரிய பஞ்சம் முடிந்து ஒரு பெரிய ஆவிக்குரிய மழை உலகிற்கு வந்தது, எனினும் நமது அடுத்த பாடம், ஆகாபும் யேசுபேலும் மாறவில்லை என்பதை காண்பிக்கும். எலியாவின் உயிர் மீண்டும் ஆபத்தில் இருந்தது, அவர் வனாந்தரத்திற்கு ஓடிப்போனார்.

மூலமாக வெளிப்படுத்தினாரா என்பதை நாம் அறியோம். முதலாவது கன்மலைகளை உடைக்கக்கூடிய பெருங்காற்று, ஆனாலும் கர்த்தர் அதிலே இருக்கவில்லை; பிறகு அழிக்கக்கூடிய பலத்துடன் பூமியதிர்ச்சி வந்தது; பூமியதிர்ச்சியிலும் கர்த்தர் இருக்கவில்லை, அதைத் தொடர்ந்து படசிக்கும் அக்கினி வந்தது. அக்கினியிலும் கர்த்தர் இருக்கவில்லை. கடைசியாக அமர்ந்த மெல்லிய சப்தம் உண்டாயிற்று. இதை லூத்தரின் மொழி பெயர்ப்பு “ஏதேனின் சத்தம்” என்று கூறுகிறது. அந்த மெல்லிய சத்தத்திலே கர்த்தர் இருந்தார். உண்மையிலேயே அது அவரை குறிப்பிட்டது. எலியாவுக்கு நிகழ்ந்த இந்த அனைத்து காரியங்களும் மாமசத்தில் இருக்கிற கிறிஸ்துவின் சபையின் அனுபவங்களை முன்னறிவித்தது என்பதை வேதமாணவர்கள் உணரும் போது, இந்த விவரங்கள் அவர்களது ஆர்வத்தை பன்மடங்கு பெருக்கியது.

ஆகாப் ராஜாவால் அடையாளப்படுத்தப்பட்ட பூமிக்குரிய வல்லமையால் ஆதிக்கப்பட்ட, பக்தி விருத்தி உள்ள சபையாக பெருமையடித்துக் கொள்கிற ஒரு

ஸ்தாபனத்திற்கு யேசுபேல் இன்றும் அடையாளமாக இருக்கிறார். ஒரு நூற்றாண்டிற்கு முன்னதாக ஏற்பட்ட சமூக மற்றும் மத எழுச்சி பேர் சபை மற்றும் உலகத்தின் வெளியரங்கமான மனோநிலை, எலியா தீர்க்கதரிசியால் நிழலாக குறிப்பிடப்பட்ட மாம்சத்தில் இருந்த கிறிஸ்துவின் உண்மையான சபைக்கு எந்தவித பெரிய பாதிப்பையும் ஏற்படுத்தவில்லை என்பதை இந்த சித்திரம் நமக்கு கூறுகிறது. சீர்திருத்தம் முழுமையானது அல்ல. பெரிய ஸ்தாபனங்கள் இன்னும் கடந்த கால தீவிரமான தப்பறைகளை போதித்து வந்தன. எலியா வகுப்பார் மீண்டும் பொதுவான பார்வையிலிருந்து விலகியிருந்தார்கள். ஆனாலும் அந்நியோந்நியத்திலும் ஐக்கியத்திலும் இருந்தார்கள். அவர்களுக்கு தேவையான இளைப்பாறுதல் மற்றும் ஆவிக்குரிய உணவு தேவனால் வழங்கப்பட்டது.

“தேவனுடைய பர்வதம்” என்று அழைக்கப்பட்ட ஓரேப் பர்வதம் இந்த சித்திரத்தில் சரியானபடி மேசியாவின் இராஜ்யத்தை குறித்தது. எலியா அங்கே வந்தது, சபையானது இன்னும் மாம்சத்தில் இருக்கும் போதே இராஜ்யத்தின் நிர்வாகத்தின் கீழ் இருப்பார்கள் என்பதை வர்ணிக்கிறது. எனினும் “நாமெல்லோரும் நித்திரையடைவதில்லை, ஆகிலும் நாமெல்லோரும் மறுபுறமாகப்படுவோம்,” ஏனெனில் “மாம்சமும் இரத்தமும் தேவனுடைய ராஜ்யத்தை சுதந்தரிப்பதுமில்லை” என்று பரிசுத்த பவுல் குறிப்பிட்ட மகா உயிர்த்தெழுதலின் மறுபுறத்தை அனுபவிக்கும்வரை ராஜ்யத்தின் கனம் மற்றும் ஆசீர்வாதங்களில் சபையின் கடைசி அங்கத்தினர்கள் முழுமையாக பங்குபெறமாட்டார்கள். (1 கொரி. 15:50-52)

மெய்யான எலியா காண்பது என்ன

அநேக வேத மாணவர்கள் காலக்கணக்கின்படி மேசியாவின் ராஜ்யம் 1878ல் உலகில் அதன் கிரியைகளை ஆரம்பித்தது என்று புரிந்து கொள்கின்றனர். எனினும் எலியா வகுப்பாரின் கடைசி அங்கத்தினர்கள் இன்னும் மாம்சத்தில் இருக்கிறார்கள். எவ்வளவு சீக்கிரத்தில் எலியா வகுப்பின் முழு குழுவினரும் திரைக்குப் பின்னால் சென்று, ராஜ்யம் மகிமையிலும் வல்லமையிலும் அறிமுகப்படுத்தப்படும் என்று வேதத்தில் அறுதியிட்டு கூறப்படவில்லை.

இந்நிலையில் வேதமாணவர்கள் எதிர்காலத்தைப் பற்றிய விசேஷித்த காட்சியை பெற்றுக்கொண்டு வருகிறார்கள். சொல்லப்போனால் வேதாகம ஆராய்ச்சி மூலம், உலகம் உண்டானது முதல் இதுவரை உண்டாயிராததும் இனிமேல் உண்டாகாததுமான ஆபத்துக் காலத்திலே மேசியாவின் ராஜ்யம் ஆரம்பிக்கப்படும் என்பதை கற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். (கூனியேல் 12:1;மத்தேயு 24:21) விரோதம் என்றும் காற்றாகிய, தற்கால யுத்தம் தெய்வீக வல்லமையால் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது; இந்த காலக்கட்டத்தில் தேவனுடைய பிள்ளைகள் வேதாகம ஆராய்ச்சியில் உதவிப்பண்ணப்படுகிறார்கள். இது தேவனுடைய பிள்ளைகளின் நெற்றிகளில் முத்திரைப் போடப்படுதல் (வெளி. 7:1-4) என்று சொல்லப்படுகிறது என்று அவர்கள் கற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். “உம்முடைய ராஜ்யம் வருவதாக; உம்முடைய சித்தம் பரலோகத்திலே செய்யப்படுவதுபோல பூமியிலேயும் செய்யப்படுவதாக” என்று நீண்ட காலமாக

பரிசுத்தவாண்களால் ஜெபித்த தேவனுடைய ராஜ்யத்தின் ஆரம்பத்தை அறிவிக்கிற மகா தெய்வீக நிகழ்ச்சியில் நான்கு பாகங்களை இவர்கள் காண்கிறார்கள். அவர்கள் பெருங்காற்று என்பது யுத்தம் என்பதையும், எலியாவின் காட்சியின் பூமியதிர்ச்சி, அதைத் தொடர்ந்து வருகிற புரட்சி என்பதையும் காண்கிறார்கள். இது யுத்தத்தை தொடர்ந்து வருகிறதாயும் ஒரு வேளை ஒன்றன் மீது ஒன்று (overlap) இருப்பதாகவும் இருக்கும். புரட்சியைத் தொடர்ந்து, அக்கினியினால் அடையாளப்படுத்தப்பட்ட அராஜகம் தற்கால முறைமைகளை அழிப்பதற்காக படசிக்கிறதற்காக எதிர்பார்க்கப்பட வேண்டியது என்பதை அவர்கள் காண்கிறார்கள். இதை பரிசுத்த பேதுரு, ராஜ்யத்தினால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட புதிய சமுதாயமாகிய புதிய பூமிக்கும், மேசியாவின் ராஜ்யமாகிய புதிய வானத்திற்கும் வழிவிடும் படியாக, மதமண்டலமாகிய வானத்தையும், சமுதாயம், பொருளதாரம் மற்றும் அரசியல் ஆகிய பூமியையும் அழிக்கும் என்று அடையாள மொழியில் கூறுகிறார். (2 பேதுரு 3:10-13)

பூமிக்கு வரவிருக்கிற இந்த அனுபவங்களில் தேவன் வெளிப்படமாட்டார். “அனைத்து ஜாதிகளாலும் விரும்பப்பட்ட” செய்தியாகிய ஏதேனின் சத்தத்திற்காக (அமர்ந்த மெல்லிய சத்தம்) மனிதனை தயார்படுத்தி, தகுதிபடுத்த வரக்கூடிய பயங்கரமான, முன்னேற்பாடானவைகளாக அவை இருக்கும். இதே ஏதேனின் சத்தத்தை செப்பனியா தீர்க்கதரிசியின் மூலம் தேவன் கூறுகிறார். முதலாவது தேவனுடைய எரிச்சலின் அக்கினியினால் தற்கால முறைமைகள் எல்லாம் அழியும்; அதன் பிறகு அக்கினியைத் தொடர்ந்து, தேவன், “ஐனங்கெல்லாரும் கர்த்தருடைய நாமத்தை தொழுதுகொண்டு, ஒருமனப்பாட்டு, அவருக்கு ஆராதனை செய்யும்படிக்கு அவர்களது பாஷையை சுத்தமான பாஷையாக மாற்றுவார்.” (செப்பனியா 3:8,9)

காட்சியின் நிறைவேறுதல் ஆரம்பமாயிற்று

எலியாவுக்கு விவரிக்கப்பட்ட தேவனுடைய திட்டத்தின் இந்த நான்கு பெரிய அம்சங்கள் நிறைவேற ஆரம்பித்துவிட்டது என்பதை வேத மாணவர்கள் புரிந்து கொள்கிறார்கள். அதாவது தற்கால ஐரோப்பிய யுத்தம் (இந்த கட்டுரை 1915ல் எழுதப்பட்டது) அவிழ்த்துவிடப்பட்ட “வானத்தின் நான்கு காற்றுகள்” என்பதை புரிந்து கொள்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட யுத்தம் இதற்கு முன் இருந்ததில்லை என்பதை சொல்லத் தேவையில்லை. இராணுவத்தில் முன்னரே கொல்லப்பட்டவர்கள், காயம் அடைந்தவர்கள் அல்லது சிறைப்பட்டவர்கள் ஒரு கோடியே இருபது இலட்சம் பேர் என்று அதிகார பூர்வ அறிக்கை தெரிவிக்கிறது. கடந்த நாற்பது வருடங்களாக இந்த யுத்தத்திற்காக உலகமானது தயாராகிக் கொண்டு, இன்னும் சீக்கிரம் ஏன் இது வரவில்லை என்று வியந்து கொண்டிருக்கிறது. செய்தித்தாள்கள் அது இலையுதிர்காலத்திற்கு முன்னரே அல்லது வசந்த காலத்திற்கு முன்னரே நிச்சயம் வரும் என்று அறிவித்துக் கொண்டிருந்தன. இது ஏன் நிறுத்தப்பட்டிருந்தது என்பதை நாம் இப்பொழுது காண்கிறோம். அதாவது “தேவனுடைய ஊழியக்காரர்களின் நெற்றியில் முத்திரைப் போட்டு

தீருமளவும்” காற்றுகளை விட வேண்டாம் என்று தூதர்களுக்கு தேவன் கட்டளைபிடிபடிருந்தார்.

இந்த அறிவுப்புர்வமான தேவனுடைய திட்டத்தின் மதிப்பைப் குறித்து இப்பொழுது ஜீவித்துக் கொண்டிருக்கிற தேவனுடைய பிள்ளைகளுக்கு நமது கர்த்தர் தெளிவாக முன்னறிவித்திருப்பதாவது: “இவைகள் சம்பவிக்க தொடங்கும் போது, உங்கள் மீட்பு சமீபமாயிருப்பதால் நீங்கள் நிமிர்ந்து பார்த்து உங்கள் தலைகளை உயர்த்துங்கள்.” (லூக். 21:28) தற்கால யுத்தத்தில் இந்த சம்பவங்கள் தொடங்க ஆரம்பித்துவிட்டதாக வேத மாணவர்கள் காண்கிறார்கள். சமீபத்தில் எதை எதிர்பார்க்க வேண்டும் என்பதை அவர்கள் அறிந்திருக்கிறார்கள். எலியா அக்கினி ரதத்தில் எடுத்துக் கொள்ளப்படுவதற்கு முன்பு இந்த காரியங்களைப் பார்த்தது, சபையானது, “ஒரு இமைப் பொழுதில் மறுபுரமாய்க்கப்படுவதற்கு” முன்பே இந்த அனுபவங்களை கடந்து செல்லும் என்று அர்த்தப்படுத்தும் என்று நாம் புரிந்து கொள்ளக்கூடாது. ஆனால் இவைகள் எல்லாம் தேவனுடைய பர்வத்திலே காண்பிக்கப்பட்டது, தேவனுடைய ராஜ்யம் தொடங்கப்பட்டதை குறிப்பதாக இருந்தது என்று புரிந்து கொள்ளப்பட வேண்டும். அதன் பிறகு அவர் எடுத்துக் கொள்வதற்கு முன்பு இன்னும் சில அனுபவங்களைப் பெற்றார்.

இப்படிப்பட்ட ஒரு பெரிய யுத்தத்தை தேவன் ஏன் அனுமதிக்க வேண்டும் என்று சிலர் கேட்கிறார்கள். இந்த யுத்தமும் நமது இனத்தின் மற்ற எல்லா மரண அனுபவங்களும் நிறைவான பாவத்திற்கான ஒரு பெரிய தெய்வீக பாடத்தின் பகுதிகளாக இருக்கின்றன. பரலோகத்தில் யுத்தம் இல்லை, வியாதி இல்லை. மரணமில்லை, துக்கமில்லை, வலியில்லை, புத்தி சுவாசீனமற்றவர்களின் விடுதி இல்லை, மருத்துவமனை இல்லை, மருத்துவர்கள் இல்லை, ஏனெனில் அங்கே பாவம் இல்லை. வேதாசமம் கூறுகிறது போல, ஆறாயிரம் வருடங்களுக்கு முன்னதாக உலகத்தில் பாவம் நுழைந்ததால் இந்த எல்லா பயங்கர நிலைமைகளையும் நாம் பெற்றிருக்கிறோம். ஏனெனில் பாவத்தின் சம்பளம் மரணமாயிருக்கிறது. நாம் ஒரு காலத்தில் போதிக்கப்பட்டது போல நித்திய ஆக்கினையல்ல. “பாவத்தின் சம்பளம் மரணம்.” “பாவம் செய்கிற ஆத்துமா சாகும்.” (ரோமர் 6:23; எசேக்கியேல் 18:4) மரித்தோரின் உயிர்த்தெழுதலே உலகத்தின் நம்பிக்கையாகும். இது இயேசு பாவத்திற்காக மரித்தபொழுது அவரது மகா பலியின் மீது கட்டப்பட்டிருக்கிறது.

R5754

Christian Duty and The War யுத்தமும் கிறிஸ்தவனின் கடமையும்

யுத்தமானது வளர்ந்து கொண்டிருப்பதால் கசப்பும் கட்சி மனப்பான்மையும் பரவுகிறது. யுத்தம் செய்கிற ஒவ்வொரு நாட்டின் ஜனங்களும் தங்கள் பக்கம் தான் நீதி இருக்கிறது. எதிராளியின் பக்கமே தவறு இருக்கிறது என்று நம்ப வைக்கப்படுகிறார்கள். நீதியின் அறிவு மென்மேலும் குருடாவதாக காணப்படுகிறது. காரியங்களை நீதியாகக் கவனிக்கும் எந்த முயற்சியும், நம்பிக்கையின்மை, மூடத்தனம் முதலியவைகளினால் ஆட்சேபிக்கப்படுகிறது. இயற்கையான மனிதனின் உயர்ந்த காரணிகள் யுத்தத்தின் தாக்கத்தினால்

ஆவிக்குரிய எலியா உற்சாகப்படுத்தப்படுதல்

இயேசுவைப் போல் பரிசுத்த பவுல் நமது நாளைக் குறித்துக் கூறுகிறார். அவர் அதை அடையாளமான பாவையில் அக்கினியின் நாள் என்று விவரிக்கிறதோடே அல்லாமல் உண்மையான கர்த்தருடைய பிள்ளைகள் அனைவருக்கும் நாம் எங்கே இருக்கிறோம் என்பதை புரிந்து கொள்ளத்தக்கதாக திறக்கப்பட்ட கண்களையும் தருவார் என்பதையும் உறுதிப்படுத்துகிறார். “அவனவனுடைய வேலைப்பாடு எத்தன்மையுள்ளது என்று அக்கினியானது பரிசோதிக்கும்.” தங்களது விசுவாசத்தையும் குணலட்சணத்தையும், பொன், வெள்ளி, விலையேறப் பெற்ற கல் ஆகியவைகளினால் கட்டினவர்கள் அனைவரும் இந்த காலத்தின் உக்கிரமான பரிட்சையை பாதுகாப்பாக கடந்து செல்வார்கள். “தேவனுடைய பலத்தினாலே காக்கப் படுவார்கள்.” தங்களது விசுவாசத்தையும் நம்பிக்கையையும், மரம், புல், வைக்கோல் ஆகிய மனித பாரம்பரியம் என்கிற இவைகளில் கட்டுகிற மற்றவர்கள் நட்டமடைவார்கள், எனினும் அவர்கள் அக்கினியிலிருந்து இரட்சிக்கப்படுவார்கள். (1 கொரி. 3:11-15) அந்த நாள் உலகத்தின் மேல் ஒரு கண்ணியைப் போலவும் திருடனைப் போலவும் வரும். “சகோதரே, திருடனைப்போல உங்களைப் பிடித்துக் கொள்ளத்தக்கதாக, நீங்கள் அந்த காரத்தில் இருக்கிறவர்களல்லவே. நீங்களெல்லாரும் வெளிச்சத்தின் பிள்ளைகளும், பகலின் பிள்ளைகளுமாயிருக்கிறீர்கள்.” ஆகையால் நாம் வெளிச்சத்தின் பிள்ளைகளைப் போல வெளிச்சத்தில் நடப்போமாக. (1 தெச. 5:1-6)

எலியாவுக்கு தேவன் பெருங்காற்று, பூமியதிர்ச்சி, அக்கினி மற்றும் அமர்ந்த மெல்லிய சத்தம் ஆகியவற்றால் தம்மை வெளிப்படுத்தும் காட்சியைத் தரும் வரை எலியா அதைரியப்பட்டிருந்ததைப் போல, சபைக்கும் இருக்கும். அதைரியத்தை உணரக் கூடிய காலம் அங்கே, மேசியாவின் ராஜ்யத்தை தொடங்குகிற தேவனுடைய திட்டத்தை தெளிவாக்க ஆரம்பிக்கும் வரை இருந்தது. இயேசு போதித்ததுபோல வேதமாணவர்கள் இந்த திட்டத்தைக் கண்டு, தங்களது தலைகளை உயர்த்தி தற்போது கனிசுகுகிறார்கள். ஏனெனில் மகா ஆபத்தின் நாளின் மூலமாகவே அவர்களது இரட்சிப்பு ஆரம்பிக்கும் என்பதை அறிந்திருக்கிறார்கள். மகா ஆபத்தின் நாளின் ஆரம்பத்தை மட்டுமே அவர்கள் இப்போது பார்க்கிறார்கள்.

ஸ்தம்பித்து போவதாக காணப்படுகிறது. ஜெர்மனியும் அதன் நேசநாடுகளும் கடந்த முப்பது வருடங்களாக உலக அமைதியை காத்து வந்தோம் என்று கூறிக் கொள்கிறார்கள். அந்த காலக்கட்டத்தில் அவர்களது வளர்ச்சியைக் கண்டு பொறாமை கொண்ட அண்டை நாட்டினர் அவர்களை அழிக்க முயற்சிப்பதற்கு தக்க சமயத்திற்காக காத்திருந்தனர் என்று கூறுகின்றனர். அவர்களது பொருளாதார வளர்ச்சியையும், தங்களது ஜனத்தொகைக்கேற்ப கடற்படையை ஏற்படுத்த முயன்றதையும் கண்ட அண்டை நாட்டினருக்கு பொறாமை எழும்பியது.

பெல்ஜியம் நடுநிலை வகிக்கவில்லை, ஆனால் எதிரிகளுக்கு உடந்தையாக இருக்கிறார்கள் என்றும், ஜெர்மனி இராணுவம் பெல்ஜியம் வழியாக செல்வது இராணுவ அவசியமாக இருந்தது என்றும் கூறுகிறார்கள். அதேபோல அவர்களது நாட்டினின் ஜீவனின் பாதுகாப்புக்காக, ஐரோப்பிய கூட்டுநாடுகளுக்கு எதிராக அவர்கள் விரும்பாத நீர் முழுகி யுத்தமும் முற்றுகையும் மற்ற காரியங்களும் அவசியமாகிவிட்டது என்றும் கூறுகிறார்கள். இந்த அவசியத்தினால் சட்டத்தை பார்க்கவில்லை யென்றும், இந்த நேரத்தின் அத்தியாவசியம் என்றும் யுத்தத்தில் வெற்றி பெறுவதே நோக்கம் என்றும், முடிந்தவரை கணத்துடன் பெற முயற்சிக்கிறது என்றும் ஆனால் அடைந்தே தீரவேண்டும் என்றும் கூறுகிறது.

பிரிட்டனும் அதன் நேச நாடுகளும் இதற்கு மாறுபாடான கருத்தைக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நாற்பது வருடங்களாக ஜெர்மனியர்களின் முன்னேற்றத்தைக் கவனித்ததாகவும், அது அவர்களது உரிமைகளுக்கு அச்சுறுத்தலாகவும் இருந்ததாக அறிவிக்கிறார்கள். அதற்கேற்றாற்போல பிரான்சும் ஜெர்மனிக்கு இணையான ஒரு இராணுவத்தை கொண்டிருந்தது; ரஷ்யா இரண்டு மடங்கான இராணுவத்தை வைத்திருந்தது, மகா பிரிட்டன் உலகத்திலுள்ள எந்த நாட்டையும் விட பலமான கடற்படையை வைத்திருக்க முயற்சி செய்கிறது. இப்பொழுது ஜெர்மனி நசுக்கப்படவில்லை யென்றால், அது பொருளாதாரத்திலும், நிதியிலும் எல்லா நாடுகளுக்கும் மேலாக இருக்கும். அதாவது மற்ற அனைத்து நாடுகளும் குறைந்த பலம் வாய்ந்தவைகளாக இருக்கும். இதை பயங்கரமான ஒரு போர்க்கொள்கையாக பார்க்கிறார்கள். ஜெர்மனி எந்த விலைக் கொடுத்தாவது நசுக்கப்படவேண்டும், தற்காலத்திற்காக மட்டுமல்ல, எதிர்கால சந்ததிகளுக்காகவும் ஆகும்.

“அவன் நினைவுகளெல்லாம் தேவன் இல்லை என்பதே” என்று வேதாகமம் அறிவிக்கிறது. இந்த கண்டத்தில் (continent) துருக்கியைத் தவிர அனைத்து நாடுகளும் தங்களை கிறிஸ்தவர்கள் என்று கூறிக் கொள்கின்றன. அவைகளில் ஒன்று கூட தேவனிடத்தில் விசுவாசத்தை வெளிப்படுத்துவதில்லை. தற்கால மற்றும் எதிர்கால முழு பொறுப்பும் தங்கள் மேல் இருப்பதாக அவர்கள் அனைவரும் உணருகிறார்கள்.

“மாயக்காரரை நடுக்கம் பிடிக்கிறது”

இந்த தேசங்களில் பெரும்பாலானவை பற்பலவிதமான தெய்வீக பக்தியுடன் ஆனால் அதனுடைய வல்லமையோ அல்லது விசுவாசமோ இல்லாமல், இந்த யுத்தம் மற்ற யுத்தங்களைப் போல அல்ல என்பதையும், தேவன் காற்றுகளை மேலும் பிடித்து வைக்காதபடிக்கு, அதை விட்டு விட்டார் என்று இப்பொழுதுதான் விழித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மனிதர்களின் கோபத்தை அனுமதித்து அதன் மூலம் பெருங்காற்றை கொண்டு வர ஏற்ற காலம் அவருக்கு வந்தவிட்டது. இதைத் தொடர்ந்து சீக்கிரத்தில் புரட்சிக்கும் அராஜகத்திற்கும் வழிநடத்தி இப்படியாக கர்த்தருக்கும் அவரது ராஜ்யத்திற்கும் தயார்படுத்தும்.

ஒரு நாளைக்கு நான்கு கோடி டாலர்களை இரண்டு கோடி இராணுவ வீரர்களை பராமரிக்கும்படி செலவும் செய்யும்படி இந்த யுத்தமானது செய்திருக்கிறது. எப்படிப்பட்ட

வருந்தத்தக்க விஷயம்! ஒரு கோடியே இருபது இலட்சம் பேர் முன்னரே காயப்பட்டிருக்கிறார்கள். சிறைப்பட்டிருக்கிறார்கள் அல்லது கொல்லப்பட்டிருக்கிறார்கள். செலவழிக்கப்பட்ட ஆயுதங்களின் அளவு பேராச்சரியத்தால் மலைக்கச் செய்கிறது. பிரிட்டிஷ் இராணுவமானது முழு போயர் (Boer war) யுத்தத்தில் பயன்படுத்தின ஆயுதங்களைக் காட்டிலும் அதிகமானதை பெல்ஜியம் யுத்தத்தில் பயன்படுத்தியிருப்பதாக பிரிட்டிஷ் மந்திரி சமீபத்தில் அறிவித்தார்.

தேசிய கடன் முன்னரே அளவிட முடியாத தாயிருக்கிறது. யுத்தத்திற்கு முன்னிருந்த பிரிட்டிஷ் பத்திரத்தின் (bonds) மதிப்பில் 25% விலைக்கே தற்போது விற்கப்படுகிறது. யுத்தத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிற தேசங்களின் கடன்கள் அவர்களது பத்திரங்களினால் (bonds) தீர்க்கப்படமுடியுமா என்பது கேள்விக்குறியாக இருக்கிறது. இதன் அர்த்தங்களையும் ஈடுபட்டிருக்கிற நிதி ஸ்தாபனங்களின் வீழ்ச்சியை இது ஏற்படுத்தும் என்பதை ஜனங்கள் உணரும் பொழுது அதன் வெளிப்பாடு மிகவும் பயங்கரமாக இருக்கும். அதேசமயம் அடைந்திருக்கிற ஜனங்களின் இயல்பான பலன் வேதம் முன்னுரைக்கிறதுபோல, பூமியின் மேல் மனுஷர்கள் உண்டான நாள் முதற்கொண்டு அப்படிப்பட்ட அதிர்ச்சி உண்டானதில்லை - சமூக பூமியதிர்ச்சி, புரட்சி, அதன் அளவில் மிகவும் பயங்கரமாக இருக்கும் என்பதே. (வெளி. 16:18)

யுத்தத்தினால் ஏற்பட்ட ஒழுக்க சீர்கேடு

பல்வேறு சபைப் பிரிவுகளைச் சேர்ந்த கிறிஸ்தவ ஊழியர்கள் நமது இரட்சிப்பின் அதிபதியையும் சமாதானம், அன்பு என்கிற அவரது நிலையையும் தீவிர வாதத்தோடு மென்மேலும் ஈடுபடுத்த போட்டிபோடுகிறார்கள். அரசாங்க பிரதிநிதிகளால் கேட்டுக் கொண்டபடி, சமாதான பிரபுவின் இந்த பிரதிநிதிகள் யுத்தத்தைப் போதித்து தங்களது அரசாங்கத்தோடு தங்களை பிரபலப்படுத்திக் கொள்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட காரியங்களில் குறைவாகவே மகா பிரிட்டனிடமிருந்து கேள்விப்படுகிறோம். ஆனால் லண்டனின் பிஷப்பின் ஆலோசனை இந்த காரியத்தில் போதுமானதாக இருக்கிறது. அவரது ஆலோசனையானது வாலிபர்களையும் பெண்களையும் சீக்கிரமாக திருமணம் செய்து கொண்டு பெரிய குடும்பங்களை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று தூண்டதல் செய்வதாகும். அவர்கள் கிறிஸ்துவின் சிலுவை வீரர்களாகவும், ஆட்டுக்குட்டியானவரை பின்பற்றுகிறவர்களாகவும் அல்ல, பிரிட்டிஷ் கொடியை குறிக்கிற பரி. ஜார்ஜின் சிலுவை வீரர்களாக இருக்கும்படியாக இந்த ஆலோசனை இருக்கிறது.

சமீபத்தில் கனடாவின் பத்திரிக்கை ஆசிரியர் இங்கிலாந்து சபையை சேர்ந்த போதகர்களின் செயல்களினால் பிரமிக்கச் செய்யப்பட்டார். அதில் ஒன்று, ஒருவர் காக்கி சீருடையில் தொண்டர்களுடன் வீதிகளில் அணிவகுத்து சென்றதாகும். ஒரு கல்லூரி நண்பர் அவரைக் கேட்டதாவது: “உன்னை அந்த அணிவகுப்பில் பார்த்தேன் அல்லவா? அவர் அளித்த பதிலாவது: “ஆம், நான் பையன்களை உற்சாகப்படுத்த விரும்பினேன்.” “நீயும் போர் முனையில் முன்னணியில் செல்ல நினைக்கிறாயா?” “இல்லை, இல்லை,” மற்றவர்களை வசப்படுத்தி போர்முனைக்கு செல்ல தூண்டவே இப்படிச் செய்தார். இது

எப்படி இருக்கிறது என்றால், சிகாகோவில் உள்ள மிருகங்களின் இருப்பு வைத்துள்ள இடத்தில் உள்ள ஒரு காளை கொல்லப்படவிருக்கிற மற்ற மிருகங்களைப் பார்த்து, தன் தலையை ஆட்டி, மற்றவைகளுக்கு தான் தலைவனாக ஆகி முன்னே செல்வதைக் காண்பிப்பதைப் போல் இருக்கிறது. அங்கே அது தனது ஒதுக்கிடத்தையும் அதிலே ஊர்ந்து செல்வதையும், உறைவிடத்தையும் அறிந்திருக்கிறது. ஆனால் மற்றவைகள் கொல்லப்படுவதற்கு ஒன்றையொன்று ஓட்டவும் நெருக்கவும் செய்கிறது. ஆனால் ஊழியக்காரர் பிரசங்க மேடையில் நின்று கொண்டு தாய்மார்களிடம், “ஏன் உங்கள் பையன்களை போர் முனைக்கு அனுப்பவில்லை” என்று கேட்கக் கூடிய சந்தர்ப்பத்தைப் பெற்றிருக்கிறார்.

இரானுவத்திற்கு ஆள் சேர்க்கும் முகவர்களாக ஊழியக்காரர்கள்

இதற்கு மத முக்கியத்துவம் கொடுப்பதற்கு, இந்த ஊழியர்களில் சிலர் முற்றிலும் சம்பந்தமேயில்லாத வேத வசனங்களை கையாள்கிறார்கள். போரில் உயிரிழந்த கனடா நாட்டினரின் ஒரு துணிச்சலைப்பற்றி போதிக்கும்போது, பயன்படுத்தப்பட்ட ஒரு வேத வாக்கியம், “கர்த்தருக்குள் மரிக்கிறவர்கள் இது முதல் பாக்கியவான்கள்” (வெளி. 14:13) என்பதாகும். இரானுவத்தில் சேருவதற்கு உற்சாகப் படுத்துவதற்கு பயன்படுத்தப்பட்ட மற்றொரு வசனம், “ஆட்டுக்குடடியானவர் எங்கே போனாலும் அவரைப் பின்பற்றுகிறவர்கள் இவர்களே” என்பதாகும். (வெளி. 14:4)

எப்படிப்பட்ட ஒரு பயங்கரமான வக்கிர புத்தி! அதுவும் எந்த ஒரு நோக்கத்திற்காக! மனுக்குலத்தின் விருப்பத்தை தூண்டிவிட, ஜனங்களை வஞ்சிக்க, கிறிஸ்து செய்யவேண்டாம் என்று போதித்திருந்தவைகளை செய்வதற்காக ஆகும். இப்படிப்பட்ட ஊழியர்கள், உலக ராஜா, மற்றும் அவனது அரசாங்கத்தின் மந்திரிகள், பிரதிநிதிகள் ஆதரவையும், செல்வாக்கையும் பெறக்கூடும். ஆனால் தற்கால யுத்தம் வழிநடத்துகிற அர்மகெதோன் மகா யுத்தத்துடன் துவக்கியிருக்கிற இராஜ்யத்தின் ராஜாவுடன் எப்படி அவர்கள் நிற்பார்கள்? தாங்கள் என்ன செய்கிறோம் என்பதை அவர்கள் அறிந்தால், அவர்களது பொறுப்பைப் பற்றி நினைக்க நாங்கள் பயப்படுகிறோம்.

அவர்கள் உண்மையான நிலைமையை அறியாதிருப்பது நடக்கக்கூடியதாக இருக்கிறது. தொண்ணூற்றைந்து சதவிகிதத்தினர், அநேகமாக அனைத்து பெரிய நகரங்களில் உள்ள அனைத்து படித்த ஊழியர்கள் அனைவரும் வருடக்கணக்காக வேதாகமத்தின் மேல் அவர்களுக்கு நம்பிக்கையில்லை என்பதை ஒத்துக் கொண்டிருக்கின்றனர். சில வசனங்களை தேர்ந்தெடுப்பதற்காக வேதாகமத்தை ஒரு புத்தகமாக பயன்படுத்துவதை அவர்கள் மறைமுகமாக ஒத்துக் கொண்டிருக்கின்றனர். ஏனெனில் பொது ஜனங்கள் அதன்மேல் ஒரு வகையான மூட நம்பிக்கை கொண்டிருக்கின்றனர். அவர்களது செய்திகளுக்கு சம்பந்தமில்லாத வேத வசனங்களை தெரிந்து கொள்வதை ஒரு பழக்கமாக அவர்கள் கொண்டிருக்கின்றனர். அதாவது அவர்கள் தங்களையும், அவர்களை நம்புகிற ஆடுகளையும் வஞ்சிக்கிற வழக்கத்திற்குள் சென்றிருக்கின்றனர்.

அதாவது அவர்கள் தாங்கள் என்ன செய்கிறோம் என்பதை அறியாமலும், தேவனுடைய வார்த்தைகளை எப்படி தவறாக அறிவிக்கிறோம் என்பதை உணராமலும் இருக்கின்றனர். கர்த்தருடைய தீர்ப்பு எல்லா காரியங்களிலும் நீதியானதாக இருக்கும் என்பதை நாம் அறிவோம். அதற்கு நாம் கீழ்ப்படிக்கிறோம்.

டொராண்டோ(Toronto) வின் ஊழியர்கள் தங்களது தேச பக்தியையும் யுத்தம் கர்த்தருடையது என்பதில் அவர்களது நம்பிக்கையையும் காண்பிக்க, ராணுவத்திற்கு ஆள் சேர்க்கும் போது அனைத்து பரிசுத்த தூதர்களும் கைதடி ஆரவாரிக்கிறார்கள் என்றும் மரணத்தில் அவர்கள் பரலோகத்திற்கு செல்வார்கள் என்றும் கூறுகிறார்கள். ஒரு கேடலிங் துப்பாக்கி (Gatling Gun) வாங்க பணம் சேர்த்திருக்கிறார்கள் என்று நாங்கள் யூக்கிக்கிறோம். இதை கடல் கடந்து எடுத்துச் சென்று ஜெர்மானிய கிறிஸ்தவர்களை கொல்வதற்கு பயன்படுத்தப் போகிறார்கள். ஜெர்மானியர் கிறிஸ்தவ மதத்தில் நம்பிக்கை இல்லாதவர்களாகவும், தேவன் என்ற ஒருவர் இல்லை என்பதை நம்புவதாகவும் வெளிப்படையாக தெரிகிறது. பிரிட்டன் மற்றும் ஜெர்மனியில் உள்ள ஜனத்தொகையில் 95 சதவிகிதம் பேர் கிறிஸ்தவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்று வேதமாணவர்கள் கருதுகிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் கிறிஸ்தவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்பதற்கு எந்தவித ரூபகாரமும் இல்லை. எனவே டொராண்டோ கிறிஸ்தவர்கள் கேடலிங் துப்பாக்கியை வாங்குவது உண்மையான கிறிஸ்தவர்களை கொல்வதற்கு அல்ல என்பது முற்றிலும் சரியாக இருக்கிறது. டொராண்டோ ஊழியர்கள் அனைவரும் வேத வசனத்தின்படி கிறிஸ்தவர்கள் என்பதில் வேதமாணவர்கள் சந்தேகிக்கிறார்கள்.

கிறிஸ்தவர்களின் சரியான மனோபாவம்

இந்த சமயத்தில் உண்மையான கிறிஸ்தவர்கள் எங்கே நிற்கிறார்கள் மற்றும் அவர்களது கடமை என்ன? தற்கால யுத்தம் என்ன என்பதை உணர்ந்து கொள்ள மென்மேலும் விழித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். தங்களது பொறுப்பைக் குறித்து அவர்கள் உண்மையிலேயே விசாரித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சிலர் யுத்த ஆயுதங்கள் உற்பத்தியைக் குறித்த காரியங்களை விசாரித்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நமது யோசனை அந்த வேலையில் ஈடுபடுத்துவதை தவிர்க்க வேண்டும் என்பதே. ஏனெனில் அவர்களுக்கும் அவர்களது குடும்பத்தினருக்கும் உணவு, உறைவிடத்திற்கு பணம் மிகவும் அத்தியாவசியமாக இருக்கும். இப்படிப்பட்ட நிலைமையை அத்தியாவசிய தேவையாக மட்டும் எடுத்துக் கொண்டு, வாழ்க்கைக்குரிய அத்தியாவசியத்தை அது வழங்குமானால், அது குறைவான தொகையாக இருந்தால் கூட அதை வழங்க வேண்டும் என்று நாங்கள் சிபாரிசு செய்கிறோம்.

இந்த விஷயம் அதிக தாக்கத்தை விளைவிக்கக்கூடியது என்பதை நாங்கள் அறியாதவர்கள் அல்ல, இப்படிப்பட்ட ஆலோசனையைக் கூறுவதால் அநேகர் எங்களை குறுகிய மனப்பான்மை உடையவர்கள் என்று கூறலாம். சிலர் நாங்கள் இந்த காரியத்தை ஒரு எல்லைக்கே கொண்டு செல்கிறோம் என்று கூறலாம். இதே கொள்கையின்படி, ஒரு ரயில் அல்லது நீராவி படகு தொழிலாளி, இப்படிப்பட்ட யுத்த தளவாடங்களை ஏற்ற

தவிர்க்கலாம். குமாஸ்தா, சுருக்கெழுத்தாளர் முதலானவர்களும் இதை கடைப்பிடிக்கலாம். நம்மால் கூடுமானவரை அழிவை உண்டாக்குகிற எதையும் தவிர்க்கலாம் என்று நாம் கூறுகிறோம். கட்டாயப்படுத்தப்பட்டால் சரியான காரணம் கிடைக்கும் வரை நமது நிலையை பற்றிக் கொண்டிருக்க வேண்டும்.

வேதாகம பாடங்கள், தொகுதி 6இல் கிறிஸ்துவின் பின்னடியார்கள் (சீடர்கள்) யுத்தத்தில் பங்கு பெறுவதை முடிந்தவரை தவிர்க்க வேண்டும் என்று ஆலோசனை கூறியிருக்கிறோம். கர்த்தருடைய சீடர்கள் கட்டாய இராணுவ சேவையில் ஈடுபடுத்தப்பட்டால் போர் முனைக்கு செல்லாமல், மருத்துவ உதவி பகுதியிலோ, உணவு வழங்கும் பகுதியிலோ வேலை செய்ய எல்லா முயற்சிகளையும் மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று நாம் யோசனை கூறியிருக்கிறோம். அதையும் மீறி போர் முனைக்கு அனுப்பப்பட்டால், “கொலை செய்யாதிருப்பாயாக” என்ற தெய்வீக கட்டளையை மீற வேண்டிய அவசியமில்லை.

நாங்கள் கூறின ஆலோசனை உயர்ந்த ஒன்று என்று நாங்கள் நினைத்துப் பார்க்கிறோம். இந்த மார்க்கம் விட்டுக் கொடுக்கப்பட்டே வேண்டியதில்லை என்று நாங்கள் நினைக்கிறோம். இராணுவத்தில் ஒரு அங்கமாகி இராணுவ சீருடையை அணிவது, அங்கீகரிக்கப்பட்ட, ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட கடமைகளையும் பொறுப்புகளையும் குறிக்கிறது என்பதை நாங்கள் சிந்திக்கிறோம். ஒரு அதிகாரியிடம் எதிர்ப்பை தெரிவிப்பது சாதாரண காரியமாக இருக்குமா-பொதுவான ஜனங்கள் இதை அறியாதிருப்பார்கள். இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலைகளின் கீழ் கிறிஸ்தவன் தனது இடத்தைவிட்டு வெளியே செல்லமாட்டானல்லவா?

ஒருவர் பதிலளிக்கிறார்: “ஆனால் ஒருவன் சீருடையையும், இராணுவ ஊழியத்தையும் மறுத்தால் அவன் சுட்டுக் கொல்லப்படுவான்.”

முறைப்படி சமர்ப்பித்தல், கடமையிலிருந்து ஒருவகையான விடுதலை கிடைக்கலாம். இல்லையென்றால் நிலைமை மோசமானால், சமாதான கர்த்தருக்கு விசுவாசமாயிருப்பதினாலும் அவனுடைய கட்டளைக்கு கீழ்ப்படியாததாலும் சுட்டுக் கொல்லப்படலாம். அது நமது பரலோக ராஜாவின போதனைகளை விட்டுக் கொடுத்து, உலக ராஜாக்களுக்கு ஆதரவு அளித்து, அவர்களுக்கு கீழாக இருந்து சுட்டுக் கொல்லப்படுவதைக் காட்டிலும் மோசமானதாக இருக்குமா? இந்த இரண்டு மரணங்களில் முதலாவதானது தான் விரும்பத்தக்கது. பரலோக ராஜாவுக்கு உண்மையாக இருப்பதினால் மரிப்பது மேலானது. ஒருவன் போர் முனையில் மரிப்பதைக் காட்டிலும், கர்த்தரின் போதனை, போதனைகளின் கொள்கைகளுக்கு உண்மையாக இருப்பதினால் மரிப்பவன் இன்னும் அதிகமானவைகளை தனது மரணத்தால் நிறைவேற்றுகிறான். கர்த்தருடைய விசுவாசிகளில் சில நூறுபேர் ஷாத்ராக், மேஷாக், ஆபேத்நேகோ என்பவர்களின் மார்க்கத்தைப் பின்பற்றி யுத்த தேவனை வணங்க மறுதலிக்கிறதினால் தேவனுக்கும் நீதிக்கும், சமாதானத்திற்கும்

எப்படிப்பட்ட மகா செல்வாக்கு இருக்கும் என்பதை நாம் சொல்ல இயலாது. அந்த உயர்ந்த மனிதர்களைப் போல அவர்கள் இவ்வாறு சொல்லலாம்: “தேவனுக்கு சித்தமிருந்தால், அவர் நம்மை விடுவிக்க வல்லராயிருக்கிறார். ஆனால் நம்மை விடுவிக்க அவருக்கு சித்தமில்லையென்றால், நமது மார்க்கத்தை மாற்றமாட்டோம். என்ன ஆனாலும், நாம் அவருக்கு ஊழியம் செய்து அவரது வழி நடத்துதலின்படி நாம் பின்பற்றுவோம்.

அந்த எபிரேயர்கள் கடந்த காலத்தில், தேவனிடத்தில் வைத்திருந்த விசுவாசத்தினால் அக்கினி சூளையில் போடப்பட்டார்கள், ஆனால் உயர்ந்த ஒரு உதாரணமாக பிற்பாடு விடுவிக்கப்பட்டார்கள். உண்மையிலேயே இலட்சக்கணக்கான இராணுவ வீரர்கள் பயங்கரமான தனிமையை சகித்துக் கொண்டு, தற்கால யுத்தத்தில் பூமிக்குரிய இராஜாக்களுக்கு உண்மையுள்ளவர்களாக ஆச்சரியமான உதாரணங்களாகவும், விளக்கங்களாகவும் இருக்கிறார்கள். கிறிஸ்துவின் வீரர்கள் இப்படியாக தாங்களாகவே நன்றாக சொல்லிக் கொள்ளமாட்டார்களா? “பழைய ஏற்பாட்டு பாத்திரவான்கள் தேவனை கொஞ்சமாகவே அறிந்திருந்தார்கள், இருந்தும் அந்த அளவுக்கு தேவனுக்கு விசுவாசமாக இருந்தார்கள்; மேலும் இந்த பூமிக்குரிய வீரர்களும் இந்த அளவு உண்மையுள்ளவர்களாக இருக்கும்போது, ஆவியின் ஜெநிப்பித்தலினாலே தேவனுடைய குடும்பத்திற்குள் வந்திருக்கிறவர்களும், கிறிஸ்துவின் பள்ளிக்குள் நுழைந்திருக்கிறவர்களும், நமது இரட்சிப்பின் அதிபதியினாலே வழிகாட்டி அழைத்துச் செல்லப்படுகிறவர்களும், அவரது மகா மேன்மையும் அருமையுமான வாக்குத்தத்தத்தை உடையவர்களுமாகிய, நாம் எப்படிப்பட்ட நடக்கையுடைவர்களாக இருக்க வேண்டும்! அவருக்காகவும் அவரது போதனைகளுக்காகவும் நாம் எப்படி நிற்க வேண்டும்? ராஜாதிராஜாவும் கர்த்தாதி கர்த்தரும், நமது இரட்சகரும் தலையுமானவருக்கு உண்மையுள்ளவர்களாக இருப்பதைக் காட்டிலும் மேலான வழியில் நம்முடைய ஜீவனைக் கொடுக்க இயலுமா?”

இந்த நடைமுறையை நாங்கள் வற்புறுத்தவில்லை, இதை ஒரு யோசனையாகக் கூறுகிறோம். பொறுப்பு முழுவதும் தனிப்பட்ட ஒவ்வொருவருக்கும் உடையதாக இருக்கிறது. இந்த காரியத்தைக் குறித்து கர்த்தருடைய சிந்தையைக் குறித்து நம்மிடத்தில் கேட்கிற அநேக வேதமாணவர்களுக்கு நமது பொறுப்பை நிறைவேற்றுகிறோம். முன்பு அவர்களுக்கு நமது உயர்ந்த கருத்துக்களை கொடுத்தோம். ஆனால் இப்போது மிகவும் பழமை வாதியாக இருந்தோமோ என்று பயப்படுகிறோம். பழமை வாதத்தை நாம் எப்பொழுதும் பரிந்துரைப்போம். தொந்திரவுக்குள் போய்விடக்கூடாது என்பதற்காகவே ஆகும். ஏனெனில் தொந்திரவு என்பது கஷ்டங்களை குறிக்கிறது. துன்பத்தை தவிர்க்கவும், எல்லாரோடும் சமாதானமாக வாழவும் நாடும்போது, கடமை அழைத்தால் அல்லது ஆபத்து வந்தால் நாம் அங்கே இல்லாதிருக்கக் கூடாது என்று நாங்கள் பரிந்துரைக்கிறோம்.

The Ultimate Design of the Law of God தேவனுடைய கட்டளையின் முடிவான திட்டம்

“கற்பனையின் பொருள் என்னவெனில், சுத்தமான இருதயத்திலும் நல்மனச்சாட்சியிலும் மாயமற்ற விசுவாசத்திலும் பிறக்கும் அன்பே.” 1 தீமோத்தேயு 1:5

மேலே சொல்லப்பட்ட வசனத்தில் தெய்வீக சட்டத்தின் தொகுப்பாக “கற்பனை” என்ற ஒரே வார்த்தையில் நாம் பெற்றிருக்கிறோம். உண்மையாகவே பல்வேறு கற்பனைகள் “பத்து கற்பனைகள்” என்று பொதுவாக குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. நமது கர்த்தர் இந்த கற்பனைகளை இரண்டு பாகமாக பிரித்து, தேவனுடைய முழு கட்டளையையும் இரத்தினச் சுருக்கமாக, இந்த இரு பாகத்தில் அறிவித்திருக்கிறார். ஒரு பிரமாணம் என்பது ஒரு சட்டரீதியான அதிகாரியால் நாம் கீழ்ப்படிவதற்காக கொடுக்கப்பட்ட ஒரு கட்டளையாகும். இஸ்ரவேலின் பிள்ளைகள் கட்டளையில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள கற்பனைகளை அறிந்துணரவில்லை. அவர்களுக்கு எதை செய்ய வேண்டும், எதைச் செய்யக்கூடாது என்பவைகள் அடங்கிய அறிக்கையாக அது இருந்தது. வேறு எதுவும் இல்லை. காரியத்தின் முக்கிய நோக்கத்தை அவர்கள் அறியவில்லை. கிறிஸ்தவ சபை கூட தெய்வீக சட்டத்தின் விசாலமான கருத்தை அறியவில்லை.

கட்டளையை நாம் அபூரணமானதாக நினைக்கக்கூடாது. ஏனெனில் பரிபூரணமான தேவன் அபூரணமான கட்டளையை கொடுக்க இயலாது. பிரமாணத்தைப் பற்றி பேசும்போது அப்போஸ்தலர் பவுல் எழுதுகிறதாவது: “நியாயப்பிரமாணம் பரிசுத்தமுள்ளதுதான், கற்பனையும் பரிசுத்தமாயும், நீதியாயும் நன்மையாயும் இருக்கிறது.” (ரோமர் 7:12) இஸ்ரவேலர்கள் பிரமாணங்களை கைக்கொள்ள முடியாததற்கு காரணம், பிரமாணம் அபூரணமாக இருந்ததினால் அல்ல, அப்போஸ்தலர் கூறுவதுபோல அவர்கள் பாவத்திற்கு கீழாக விற்கப்பட்டினாலேயாகும். (வசனம் 14) பிரமாணமானது பரிபூரணத்தின் நிலைப்பாடாக இருக்கிறது என்று நாம் அங்கீகரிக்கிறோம். நமது கர்த்தர் வந்தபோது, “நியாயப்பிரமாணத்தை மகிமைப்படுத்தி மேன்மைப்படுத்தினார்.” பிரமாணத்தை முழுமையாக அறிந்து கொள்ளும் பொழுது அது எவ்வளவு மேன்மையானது, பரந்த வாய்ப்புள்ளது என்று அவர் காண்பித்தார்.

மாம்சத்தின் பலவீனத்தினாலும், அபூரணத்தினாலும், விழுந்து போன இனத்திலுள்ள யாராலும், தேவனுடைய பரிபூரண பிரமாணத்துக்கு இசைவாக வாழ சாத்தியம் இல்லை. சபையின் காரியத்தில் இந்த சாத்தியம் இன்மை கிறிஸ்துவினால் நீக்கப்பட்டிருக்கிறது. “நியாயப்பிரமாணத்தின் நீதி நம்மில் நிறைவேறியிருக்கிறது.” ஏனெனில் நமது குறைகளையும், அபூரணங்களையும், கிறிஸ்துவினின் புண்ணியம் மூடும்படி தேவன் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார். இது இந்த பிரமாணத்திற்கு முழு இசைவாக நம்மை வாழ சாத்தியமாக்குகிறது. ஏனெனில் எழுத்தின்படி முழுமையாக கைக்கொள்ள முடியாவிட்டாலும் நாம் ஆவியின்படி கைக்கொள்ள முடிகிறது. மற்ற நமது விருப்பமற்ற அபூரணங்கள் கிறிஸ்துவினின் இரத்தத்தால் சரிசெய்யப்படுகிறது.

தூய, சுயநலமற்ற அன்பு

“கற்பனையின் பொருள்” பற்றி அங்கே கூறுகிறார். அது சரியாக விளங்காதது போல் காணப்படுகிறது. அதன் கருத்து கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளதைப் போல் காணப்படுகிறது. பிரமாணத்தின் ஒட்டுமொத்த நோக்கம் அன்பை ஏற்படுத்துவதற்காகவே ஆகும். அன்பையே உருவாகக்

கொண்டவரும் கற்பனையை ஏற்படுத்தினவருமாகிய தேவனிடம் நம்மை முழு இசைவுக்கு கொண்டு வரவே ஆகும். தேவனுடைய பிரமாணத்தை பெற்றுக் கொண்ட அனைவருக்கும் இதுதான் முடிவான பலனாக இருக்கும். பூரணராயிருப்பவர்கள், பூரணத்தில் தரித்திருக்க வேண்டும் என்றும், அபூரணராயிருக்கிறவர்கள் சரியான நிலையைக் காண வேண்டும் என்றும் ஏனெனில் யேகோவாவின் அனைத்து சிருஷ்டிகளும் ஒரு நீதியான நிலையில், ஒரு அன்பான நிலையில் இருக்க வேண்டும் என்றும் அவர் விரும்புகிறார். பலவந்தத்தினால் அல்ல, தேவன் பேரிலும் அவரது நீதியான கொள்கைகளின் பேரிலும் உள்ள அன்பினால் அவருக்கு கீழ்ப்படிய வேண்டும் என்றும் விரும்புகிறார். நித்திய ஜீவன் அளிக்கப்படப்போகிறது. அவரது அறிவுள்ள சிருஷ்டிகள் அனைவரும் பரிபூரணமாகவும், அவர்களது சிருஷ்டிகளிடத்தில் முழு இசைவிலும் இருக்கவேண்டும் என்பது அவரது ஒட்டுமொத்த நோக்கமாக இருக்கிறது.

தேவனுடைய பிரமாணத்திற்கு தேவைப்படுகிற இந்த அன்பானது ஒரு குறிப்பிட்ட பண்புடையதாக இருக்கவேண்டும் என்று அப்போஸ்தலர் குறிப்பிடுகிறார். ஒரு குழந்தையிடம் ஒரு பெற்றோரின் அன்பையும், ஒரு மிருகத்திடம் ஒரு மனிதனின் அன்பையும் நாம் புரிந்து கொள்ள முடியும் - இறுதி எல்லைக்கு செல்லாதிருந்தால் முற்றிலும் சரியானது. இப்படிப்பட்ட அன்பில் ஏறக்குறைய சுயநலம் இருக்கிறது. ஒரு மனிதன் ஒரு நாயை நேசிக்கலாம், ஏனெனில் அது அவனுடைய நாய் அல்லது ஒரு குழந்தையை நேசிக்கலாம், ஏனெனில் அது அவனுடைய குழந்தை. ஆகையால் இந்த அன்பு சுயநலம் அம்சம் உடையதாக இருக்கிறது. பாரபட்ச மற்ற அன்பாக இருக்காது. உதார குணமுடையதாகவோ, ஒரு உயர்ந்த வகையான அன்பாகவோ இருக்காது. தேவனுடைய பிரமாணத்தின் அனைத்து தேவைகளையும் நிறைவு செய்கிற அன்பானது, “சுத்தமான இருதயத்தில் பிறக்கும் அன்பாக” இருக்கும். அன்பை மனதில் ஏற்றுக் கொள்ளலாம். ஆனால் அது மொத்தத்தில் தூய அன்பல்ல, அது அன்பும் சுயநலமும் கலந்த ஒன்றாக இருக்கலாம். இது மிகவும் பொதுவாக விழுந்துபோன மனுக்குலத்தின் ஒரு நிலையாக இருக்கிறது. கிறிஸ்தவர்களாக நமது அன்பு ஆரம்பத்தில் கொஞ்சம் மட்டுமே மாசற்ற அன்பாக இருக்கிறது. ஆனால் படிப்படியாக பிரமாணத்தின் ஆவி நமது இருதயத்தில் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு, சுயநலத்தை களைந்து தூய்மைப்படுத்த வேண்டும். தெய்வீக அன்பு என்பது அவரது பரிசுத்த பிரமாணத்திற்கான அன்பாக, அவரது சிருஷ்டிகளின் மேலுள்ள அன்பாக பொருள்படுகிறது. தேவனுடைய அன்பைப் போல சுயநலமற்ற அன்பாக இருக்கிறது. தேவன் சபைக்கு செய்கிற அனைத்தின் மூலமாகவும், உலகத்திற்கு செய்ய உத்தேசம் பண்ணியிருப்பதின் மூலமாகவும் அவர் எந்த நன்மையும் பெறுவதில்லை. அவற்றிடமிருந்து என்ன பெறலாம் என்று பார்க்காமல், பரிசுத்தமான இருதயத்துடன், நல்ல உதார குணத்துடன், அன்பான இருதயத்துடன் இதை அவர் செய்கிறார்.

ஒரு தூய இருதயம் என்பது அதன் நோக்கத்தில்

எந்தவித சுயநலமும் இல்லாதது ஆகும். அது எல்லாருக்கும் நன்மை செய்ய விரும்பும், யாருக்கும் தீமை செய்ய விரும்பாது, அது மற்றவர்கள் ஆசீர்வதிக்கப்படவே விரும்பும்; அது தன் முழு பலத்துடன் பரிபூரணமாக அன்பு செலுத்தி ஊழியம் செய்யவே விரும்பும், இந்த நிலைமையிலுள்ள இருதயத்தை குறித்து நமது கர்த்தர் “இருதயத்தில் சுத்தமுள்ளவர்கள் பாக்கியவான்கள்; அவர்கள் தேவனை தரிசிப்பார்கள்” என்று கூறுகிறார். அந்த இருதயமுள்ளவர்கள் வெறுமனே நல்ல ஒரு நோக்கத்தோடு கிறிஸ்தவ வாழ்க்கையை ஆரம்பிக்கிறவர்கள் அல்ல என்பது மிகவும் தெளிவாக இருக்கிறது. கிறிஸ்தவ வாழ்க்கையை ஆரம்பிக்கிற அனைவரும் நல்ல ஒரு நோக்கத்தோடு அப்படிச் செய்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் போதிக்கப்பட வேண்டும், கற்பிக்கப்பட வேண்டும். அவர்கள் இந்த இருதய பரிசுத்தத்தை பூரணப்படுத்த அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டும். ஆகையால் கிறிஸ்தவனின் அனுபவங்கள் எல்லாம் தனது இருதயத்தை இந்த தூய, சுயநலமற்ற அன்பின் இந்த நிலைமைக்கு கொண்டு வருவதற்காகவே ஆகும். கிறிஸ்தவ மார்க்கத்தின் ஆரம்பத்தில் நமது இருதயம் பரிசுத்தமாக இருக்கிறது. அதாவது உண்மையும் கீழ்ப்படிதலும் உள்ளதாக இருக்கும். நாம் சொல்வதை, நாம் ஏற்றுக் கொண்டதை நாம் கூறுகிறோம். வெறும் நமது உட்குகளினாலும், இருதயத்தினாலும் நாம் தேவனிடம் நெருங்கவில்லை. ஆனால் ஒரு சுத்தமான இருதயத்தினால் நாம் நெருங்குகிறோம். நமது தலைப்பு வசனத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள பரிசுத்தமான இருதயத்தில் பிறக்கும் பரிசுத்தமான அன்பை சுயநல காரியங்களை அதிகமதிகமாக நீக்குவதின் மூலமும், கர்த்தரின் ஆவியை அதிகமதிகமாக அணிந்து கொள்வதின் மூலமும் அடைய முடியும், கிறிஸ்தவர்கள் ஆன பிறகு சில காரியங்களை நீக்க வேண்டும் என்று அப்போஸ்தலர் இந்த வார்த்தைகளை கிறிஸ்தவர்களிடம் சொல்லும் போது குறிப்பாக உணர்த்துகிறார். மாமசம் மற்றும் சாத்தானின் கிரியைகளாகிய “கோபங்கள், விரோதங்கள், பொறாமைகள், பகைகள், சண்டைகள்” ஆகியவைகளை களைந்துபோடுங்கள் என்று கூறுகிறார். இவைகள் எல்லாம் ஏறக்குறைய உங்களிடம் ஒட்டிக் கொண்டிருக்கிறது. சாந்தம், இச்செயல்க்கம், பொறுமை, விசுவாசம், நீடிய பொறுமை, தயவு, சகோதர அன்பு மற்றும் அன்பு ஆகிய இவை அனைத்தையும் அணிந்து கொள்ளுங்கள். இவைகளை நாம் செய்தால் அப்போஸ்தலர் குறிப்பிடுகிற மனநிலையில் நமது இருதயம் இருக்கும், “சுத்தமான இருதயத்திலிருந்து வரும் அன்பு” என்று தேவன் திட்டமிட்டிருக்கிற குறிக்கோளை நாம் அடைய முடியும்.

நல்மனசாட்சியின் வரையறை

அப்போஸ்தலர் நல்மனசாட்சி என்று தொடர்ந்து கூறுகிறார். மனசாட்சி என்பது நன்மை மற்றும் தீமையை பற்றிய சிந்தனையை எச்சரிக்கிற ஒழுக்க பண்பாகும். சிலர் நன்மை, தீமையை உடனே பகுத்துணரக்கூடிய நல்ல ஒரு மனசாட்சியைப் பெற்றிருப்பார்கள். மற்றவர்கள் மிகவும் மந்தமான மனசாட்சியை பெற்றிருந்து, நன்மை, தீமையை பகுத்துணர கஷ்டப்படுவார்கள், அல்லது ஒழுக்க பண்பில் மிகவும் அலட்சியம் உடையவர்களாக இருப்பார்கள். தேவன் மனிதனை சிருஷ்டிக்கும் போது நன்மை, தீமையை சரியானபடி தீர்மானிக்க தகுதியுள்ளவனாக படைத்தார். ஆனால் இந்த மனசாட்சியை பாவமானது சீரழித்து விட்டது. எனவே தனது மனசாட்சியை சரியானபடி பகுத்துணரத்தக்கதாக மனசாட்சிக்கு போதிப்பது ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவனின் கடைமையாகும். தேவன் நீதியின் கொள்கைகளை தமது வசனங்களில்

கொடுத்திருக்கிறார். கிறிஸ்தவன், ஒழுங்கின்படி நன்மை எது, தீமை எது என்பதை காண்பதை, இந்த ஒழுங்குகளை பகுத்துணர்வதை தேவனுடைய பிரமாணத்தின் மூலமாக செய்ய முடியும்.

பிறர் உனக்கு என்ன செய்ய வேண்டும் என்று நீ எதிர்ப்பார்க்கிறாயோ அதே சூழ்நிலையில் அதையே நீ பிறருக்கு செய் என்று பொன்னான கட்டளை நமக்கு போதிக்கிறது. சில குறிப்பிட்ட சூழ்நிலைகளில் பிறர் நமக்கு என்ன செய்ய வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கிறதையே நாம் பிறருக்கு செய்து மனசாட்சியானது செய்ய வேண்டிய சரியான காரியம் என்ன என்பதை காணும்படி நாம் மனசாட்சிக்கு உதவ வேண்டும். நீதியின்படி தவறானதும், தேவனுடைய கட்டளையினால் விடுக்கப்பட்டதுமான அநேக காரியங்கள் உண்டு. இந்த விஷயத்தில் வெளிப்படுத்தப்பட்ட தேவனுடைய சித்தத்திற்கு இசைவாக ஒரு நடவடிக்கை எடுக்கக் கூடியதாக இருப்பது போல, இவைகள் மனசாட்சியினால் அதிக விரைவாக பகுத்துணர்ந்து கொள்ளக் கூடியதாக இருக்கும். ஆனால் துல்லியமாக பகுத்துணர மனசாட்சிக்கு பயிற்சி தேவைப்படுகிற மற்ற காரியங்கள் இருக்கின்றன. நீதியின் கொள்கைகள் நமது குணலட்சணத்துடன் உறுதியாக நிர்மாணிக்கப்பட்டுள்ளதால், கடமையையும் அன்பையும் பகுத்துணர அதிக கஷ்டம் இருக்கிறது.

தேவனுடைய வசனத்தினால் முறையாக பயிற்சி பெறாத மனசாட்சி உடைய ஒருவர், முழுமையாக நேர்மையாக இருந்தாலும் தவறான மார்க்கத்தையே அனுசரிப்பார். ஒரு மனிதன் ஒரு குறிப்பிட்ட மார்க்கத்தை வருடக் கணக்காக பின் பற்றியிருக்கலாம். அனைத்தும் நல்ல மனசாட்சியுடனும் நேர்மையாகவும், அப்படி தொடர்ந்து பண்ணியிருக்கலாம். ஆனால் அவர் கிறிஸ்தவனான பிறகு, அவர் அப்பியாசப்படுத்தி வந்த காரியங்கள் சரியானதும் ஞானமானதும் அல்ல என்பதைக் காணக் கூடும். அவர் இப்படி சொல்லுவார்: “இந்த விஷயத்தில் நான் ஒரு தவறான கருத்தை எடுத்திருக்கிறேன் என்பதை இப்போது நான் காண்கிறேன். இனிமேல் இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலைகளில் சரியான ஒரு வழியை நான் கண்டுகொள்ளக் கூடும். தேவனுக்கு நான் மிகவும் பிரியமாயிருக்கும் பொருட்டு நீதியின் கொள்கைகள் எனக்குள்ளே ஆழமாக பதியவைக்கப்பட வேண்டும் என்பதை நான் உணருகிறேன். கிறிஸ்தவ அன்பு நீதிக்கு மேலாக போகிறது, ஆனால் நீதியானது முதலில் வர வேண்டும்.” சரியாக அபிவிருத்தியடைந்த ஒரு கிறிஸ்தவன் சரியானபடி கற்பிக்கப்பட்ட ஒரு மனசாட்சியை பெற்றிருக்கிறான்.

நமது தலைப்பு வசனத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள “நல்மனசாட்சி” சரியானபடி கற்பிக்கப்பட்ட மனசாட்சியாகும். இது எப்பொழுதுமே தன்னுடையவனை குற்றம் சாட்டக்கூடியதோ, அவர் எப்பொழுதுமே தவறு செய்யவர் என்று அவர் உணரும்படி செய்யக் கூடிய ஒன்றல்ல, சரியான சமநிலை பெற முடியாத, எப்பொழுதுமே குற்றம் சாட்டக் கூடிய நோயுற்ற மனசாட்சிகள் இருக்கின்றன. உண்மையிலேயே ஒரு சரியான மனசாட்சி சரியாக சமநிலைப்படுத்தப்பட்டதாகும். சரியானபடி சரி செய்யப்பட்ட அளவுகோல் சரியானபடி நிற்கும். அது நம்பத்தகுந்ததாக இருக்கிறது. ஆகையால் ஒருவர் நல்ல மனசாட்சியுடன் தேவனுடைய பிரமாணத்திலிருந்து ஒரு சிறிய மாறுபாட்டைக் கூட கண்டு கொள்ள முடியும்.

விசுவாசத்தை பொறுத்தவரை நேர்மை அவசியம்

கடைசியாக அப்போஸ்தலர் பவுல் கூறுவது

“மாயமற்ற விசுவாசம்.” ஆகும், மாயமற்ற விசுவாசம் என்பது மற்றவர்களிடம் சரியானபடி அடையாளமாக இருக்கக் கூடிய ஒரு விசுவாசம் ஆகும். பாசாங்கு செய்வது தவறாக அறிவிக்கக் கூடியதாக இருக்கிறது. அப்போஸ்தலர் கூறுவதுபோல நமது விசுவாசம் தவறாக அறிவிக்கக் கூடியதாக இல்லாமல், மாயமற்றதாக இருக்க வேண்டும். கர்த்தருடைய வார்த்தைகளில் கிறிஸ்தவர்களாக நாம் ஒரு நிலைப்பாட்டை பெற்றிருக்கிறோம். நாம் பிரமாணத்திற்கு அப்பாலும் செல்ல வேண்டியவர்களாயிருக்கிறோம். நாம் இன்னும் ஒரு உயர்ந்த பிரமாணத்திற்கு கீழாக, தியாக அன்பின் பிரமாணத்திற்கு கீழாக இருக்கிறோம். நமது விசுவாசமானது இன்னும் காணக்கூடாதவைகளை பற்றிக் கொண்டிருக்கிறது. அவை மாமச்சீக கண்ணால் நாம் இப்போது காணக்கூடியதற்கும் அப்பால் கர்த்தர் நமக்காக ஏற்பாடு பண்ணியிருக்கிற வைகளாகும். கர்த்தர் நமக்கு வெளிப்படுத்தியிருக்கிறவைகளை அவரது சித்தமாக நமது விசுவாசம் ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடியதாக இருக்க வேண்டும்; உண்மையுடனும் நேர்மையுடனும் அவைகளை பற்றிக் கொண்டிருக்க வேண்டும். நமது விசுவாசத்திற்கும் நமது வாழ்க்கையிலும் நாம் நேர்மையுடையவர்களாக இருக்க வேண்டும்.

நீதியைப்பற்றி ஒரு நல்ல கருத்துடையவர்களாகவும், அநேக வழிகளில் நேர்த்தியான ஜனங்களாகவும் அநேகர் இருக்கிறார்கள். ஆனால் விசுவாசத்தை பொறுத்தமட்டில் அவர்கள் மாயமுள்ளவர்களாக இருக்கக் கூடும். முடிவுதான் காரியத்தை நியாயப்படுத்துகிறது என்று அவர்கள் நினைக்கலாம். அவர்கள் தங்களது விசுவாசத்தைப் பற்றிய சில காரியங்களை வெளிப்படுத்தலாம். அது யாருக்காவது நன்மையாக இருக்கலாம் என்றும் நினைக்கலாம். எனினும் அது உண்மையாக இல்லாதிருக்கலாம். தங்கள் விசுவாசத்தில் மாயம் பண்ணுகிற அநேகர் உலகெங்கிலும் இருக்கிறார்கள். தாங்கள் போதிப்பதையும், தாங்கள் நம்புவதாக வெளிப்படுத்துவதையும் அவர்கள் நம்புவதில்லை.

அநேகர் நித்திய ஆக்கிணையை போதித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதைப்பற்றிய உங்கள் விசுவாசம் என்ன என்று கேட்டால், அவர்கள் “இந்த போதனையை நாங்கள் நம்புவதில்லை, ஆனால் இதைப் போதிப்பது அவசியமாகக் காணப்படுகிறது” என்று கூறுவார்கள். மற்றவர்கள் தங்களை இன்னும் கிறிஸ்தவர்கள் என்று கூறிக் கொண்டு, அதிக கண்டனத்துக்குரிய பரிணாமக் கொள்கை, புதிய சிந்தனைகள் முதலானவைகளை போதித்துக் கொண்டு, வஞ்சித்துக் கொண்டு, வஞ்சிக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட ஜனங்கள் ஒரு தவறான நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் தங்களை சீக்கிரத்தில் சரி செய்து கொள்ளாவிட்டால். தேவனுடைய ராஜ்யத்துக்கு தகுதியுள்ளவர்களாக ஆகமாட்டார்கள். ஏனெனில் உயர்ந்த மகிமையான நிலைமைக்கு ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகிற வர்களுக்குள் பிரமாணம், அன்பு ஆகியவைகள் நிறைவேற்றப்பட வேண்டும். இந்த அன்பானது எல்லாவற்றிற்கும் முதலாவதாக தேவனிடத்தில் உயர்ந்த பக்தியை, விசுவாசத்தை அதாவது தேவனுடைய வார்த்தையில் விசுவாசத்தை விரும்புகிறது. பிரமாணம் முடிவை, அதன் நோக்கத்தை அடைய முடியாதபோது, அதன் பொருளை, அதன் முடிவான நோக்கத்தை பெற்றிருப்பதில் என்ன பயன்? கிறிஸ்து பிரமாணத்தின் நோக்கத்தை அதன் முடிவை சந்தித்தார், அடைந்தார். உண்மையிலேயே நீதியின் பிரமாணம் அவரில் நிறைவேறியது. உண்மையான சபை

ஆவியின்படி இதை இப்பொழுது அடைகிறது. சொல்லப்போனால் அவர்களது சிந்தை, இருதயம் ஆகியவை இந்த பிரமாணத்திற்கு இசைவாக இருக்கிறது. இந்த பரிபூரண அன்பின் பிரமாணத்திற்கு முழுவதும் இசைவாயிருக்கும்படி தங்களது வாழ்க்கையில்-வார்த்தைகள், சிந்தனைகள் மற்றும் கிரியைகளில் - ஒவ்வொரு நாளும், அதிகமதிமமாக போராடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

புது சிருஷ்டியின் பிரமாணம்

தேவனுடைய மதிப்பீட்டில் அன்பே, முக்கியமான காரியமாக வேதவாக்கியங்கள் எல்லா இடத்திலும் குறிப்பிடுகிறது. நீதியும் சரி, மற்ற குணங்கள், மற்ற நற்குணங்கள் எல்லாம் புறக்கணிக்கப்படுகின்றன. கிறிஸ்தவ கிருபைகளின் படடியலில் இந்த குணமே மிக உயர்ந்த இடத்தில் இருக்கிறது. இந்த படடியலிலிருந்து அப்போஸ்தலர் பவுல் முதலாவதாக கொடுப்பது அன்பு தான். அதன் பிறகுதான் சந்தோஷம், சமாதானம், நீடிய பொறுமை, தயவு, நற்குணம், விசுவாசம், சாந்தம், இச்சையடக்கம் வருகிறது. (கலாத்தியர் 5:22,23) அப்போஸ்தலர் பேதுரு, ஆவியின் கணிகளை ஒட்டுமொத்தமாகக் கூறுகிறார். அதை ஒரு கூட்டுகிற செயல்பாடாக அனைத்து கிருபைகளின் மொத்தத்திற்கு எடுத்துச் செல்வதாகக் காண்பிக்கிறார். அவர் அஸ்திவாரமாகிய விசுவாசத்தில் ஆரம்பிக்கிறார். பிறகு தொடர்ந்து சேர்க்கப்படுபவை தைரியம், ஞானம், இச்சையடக்கம், பொறுமை, சகோதர அன்பு அதன் பிறகு பரந்த அன்பு, அனைத்து உலகத்தையும், நமது சத்துருக்களையும் உள்ளடக்கியது.

எனினும் அன்பானது உடனே அபிவிருத்தி செய்யக் கூடியது அல்ல என்பதை நாம் நினைவில் கொள்ள வேண்டும். அது வளர்கிறது. இன்று இந்த பரிசுத்த ஆவியில் கொஞ்சமும், அதனால் கொஞ்சம் அன்பையும் பெற்றிருப்பவர்கள், நாளைக்கு இன்னும் கொஞ்சம் அதிகமாக பெற்றிருப்பார்கள். ஒரு வருடத்தில் இன்னும் அதிகமாக பெற்றிருப்பார்கள். ஏனெனில் இது அபிவிருத்தி அடையகிற ஒன்றாக இருக்கிறது. தேவனே அன்பாக இருப்பதால், இது அநேகரிடத்தில் சுயநல அன்பாக மாறியிருக்கிறது. ஆறாயிரம் வருடங்களுக்கு முன்பு மனுக்குலத்திலே தேவ சாயலை பதிய வைக்கும் போது, ஆதாமுக்கு அன்பு செய்கிற குணத்தைதேவன் கொடுத்தார் என்பதை தெரிவிக்கிறது. மனிதன் விழுந்துபோன நிலைமையிலும் இந்த சுபாவ அன்பின் குறைவின் வெளிப்பாட்டை நாம் காண்கிறோம். ஆனால் இது அநேகரிடத்தில் சுய நல அன்பாக மாறியிருக்கிறது. இந்த சுபாவ அன்பை குறிப்பிட்ட அளவுக்கு பெற்றிருக்கிற சில உயர்ந்த மனிதர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் இன்னும் அதிகபட்ச தேவ சாயலில் இருக்கிறார்கள். சுய நலம் உடையவர்களைக் காட்டிலும், இவர்கள் இந்த திசையில் மிகவும் குறைவாக போராடியே ஜெயம் பெறுவார்கள். பாவத்தின் மூலக்கூறுகள் எல்லாம் ஏறக்குறைய இந்த சுயநலத்தோடு இணைக்கப்பட்டிருக்கிறதாக காணப்படுகிறது. இப்படியாக தனிப்பட்டவரின் சொந்த அக்கறைக்கு எதிராக போராட்டம் நடக்கிறது.

அன்பைப்பற்றி வேதமானது புது சிருஷ்டிகளாக நமக்கு கூறுவது என்ன வென்றால், நமது ஆவியின் ஜெனிப்பிக்கப் படுதலில் அன்பானது அதன் ஆரம்பத்தைப் பெற்றது. தேவ ஆவியினால் ஜெனிப்பிக்கப்படுதலை பெற்றிருக்கிறவர்கள், பரிசுத்த பவுல் கூறுகிற தூய, சுய நலமற்ற, அன்பில் கொஞ்சம் பெற்றிருக்கிறார்கள். ஒருவர் புது

சிருஷ்டியாக வளர்வதற்கு ஏற்றபடி அவர் அன்பில் வளருகிறார். இப்படியாக அவரது திறமைக்குத்தக்கதாக, வளர்ச்சிக் கேற்றபடி படிப்படியாக அன்பில் நிறைவுபெறுகிறார். நமது கிறிஸ்தவ அனுபவத்தின் ஆரம்பத்தில், முன்னிருந்ததைப் போல நாம் அன்பின் வெறும் ஒரு ஆரம்பத்தைப் பெறுகிறோம். இது பரவி நமது முழு மண்டலத்தையும் நிரப்ப வேண்டும். இந்த தேவ அன்பு நம்மை நமது நண்பர்களிடத்தில் ஒவ்வொருவரிடமும் மிருகங்களிடமும் கூட இன்னும் அன்பு, தயவு மற்றும் கனிவுள்ளவர்களாக ஆக்கும்.

ஆனால் தேவனுடைய அன்பு நம்மிடத்தில் அபிவிருத்தி அடையும் பொழுது, இதே ஆவியைப் பெற்றிருக்கிற சகோதரரிடத்தில் விசேஷித்த ஒரு அக்கறையை பெறும் என்கிற உண்மையிடத்தில் நமது கவனத்தை வேதவாக்கியங்கள் இழுக்கின்றன. ஆகையால் தேவனுடைய ஆவி எங்கே இருக்கிறதோ. அது அதே ஆவியை உடையவர்களிடத்தில் அனுதாபத்துடன் பாய்கிறது. தேவனுடைய ஆவியை பெற்றிருக்கிறவர்கள் சகோதரர்களிடத்தில் அன்பு செலுத்துவது நிச்சயம், ஏனெனில் அவர் தேவ சிந்தையை அவர்களிடத்தில் காண்பார். அவர் அபிவிருத்தி அடையும் போது அந்த அன்பும் விருத்தியடையகிறது. ஏனெனில் அவர் சகோதரர்களின் வளர்ச்சியைப் பார்க்கிறார்.

எனினும் கிறிஸ்துவுக்குள் அனைத்து சகோதரர்களும் அபூரண சீர்ததை பெற்றிருக்கிறார்கள். ஆகையால் அவர்கள் அன்பின் ஆவியினிடத்தில் அபூரண வார்த்தைகளை கொடுக்கக்கூடும். சகோதரர்கள் தங்களது பொதுவான நம்பிக்கைகள் மற்றும் உயரிய நோக்கத்தினால் நெருக்கமாகக் கொண்டு வரப்படுவதால், அவர்கள் உலகத்தால் சோதனைக்கு உட்படுவதைப் பார்க்கிலும் சகோதரர் மூலமாகவே ஒருவருக்கொருவர் சோதனைக்குட்படுவது அதிகமாக இருக்கும். அவர்கள் சில சமயங்களில் தூண்டப்பட்டு ஒரு சகோதரனையோ அல்லது சகோதரியையோ, “நீங்கள் அன்பின் ஆவியை அதிகமாகக் காண்பிப்பதில்லை!” என்று கூறுகிறார்கள். இப்படியாக குறைகூறுகிற ஆவி எழும்பி, அன்பானது சோதனைக்கு உட்படுத்தப்படுகிறது. நாம் அன்பில் வளருகிற விகிதாச்சாரப்படி, அன்பின் ஆவி நம்முடையதாகும். சகோதரர்களின் குறைகளை நாம் கனிவுடன் பார்ப்போம். நமது அனுதின அனுபவங்கள் நமது சொந்த குறைவுகளை அதிகமதிக்காமல் போதிக்க வேண்டும். நமது குற்றங்களை கண்டுபிடிப்பதிலும் அதனோடு போராடுவதிலும் நம்மை தாழ்த்த வேண்டும். தனது சொந்த குறைகளை உணருகிறவர், பரலோக பாதையில் சக யாத்திரிகரிடம் இரக்க உணர்வை காண்பிக்க வேண்டும். ஏனெனில் அவர்களும் இதே மாதிரியான போராட்டத்தில் இருக்கிறார்கள். இந்த விதமாக நாம் செய்யவில்லை என்றால் நமது தேவனுக்கு பிரியமாக இருக்க மாட்டோம்.

சகோதரர்கள் தேவனுடைய ஆவியைப் பெற்றிருந்து அன்பை விருத்திப் பண்ண நாடுகிறவர்கள், எனினும் அவர்கள் தங்களது சொந்த இலட்சியத்திலும், அவர்களுக்கான நமது இலட்சியத்திலும் குறைவுபடலாம் என்கிற உண்மை நம்மை அவர்களை நேசிக்கும்படி கோருகிறது. அவர்களுக்கான நமது இரக்கம் பரந்து ஆழமாக வேண்டும். அவர்கள் குற்றத்தினால் மேற்கொள்ளப்பட்டதை நாம் பார்க்கும்பொழுது, நாமும் இவ்விதமாக சோதிக்கப்பட்டதை நினைவில் கொண்டு வந்து அவர்கள் அன்பினால் சீர்பொருத்துவதற்கு நாம் நாட வேண்டும். நாம் வெளிப்படுத்த வேண்டிய அன்பின் ஆழத்தைக்

குறித்து வேதவாக்கியங்களில் தெளிவாக கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. கிறிஸ்து நம்மை நேசித்தது போல நாமும் சகோதரர்களை நேசிக்க வேண்டும். இது மிகவும் பரந்து இருக்கிறது. கிறிஸ்து நம்ம்க்காக ஜீவனை கொடுக்க விரும்புகிற அளவிற்கு நம்மை நேசித்தார். கிறிஸ்துவுக்குள்ளான நமது சகோதரர்களுக்கு உதவியாய் இருக்க விரும்பி, அவர்களிடம் முழு அன்பு மற்றும் இரக்கம் உடையவர்களாக இருக்க வேண்டும். நாம் அவர்களுக்காக செய்வது எல்லாமே கர்த்தருக்கான நமது அன்பின் வெளிப்பாடாக இருக்கிறது.

சகோதரர்களுக்கான அன்பும் அவர்களுக்காக நமது ஜீவனை கொடுப்பதும் அவர்களை பாதுகாத்தல் ஆகியவை அனைத்தும் நமது கர்த்தருக்காக செய்யப்பட்டவை என்று நமது கர்த்தர் அறிவித்திருக்கிறார். இப்படியாக அதை மதிக்கிறார். அது தேவைப்படுகிற காலம் வந்தால், அவர்களுக்காக நமது ஜீவனை கொடுக்க தயாராக இருக்க வேண்டும். ஆனால் இன்னும் குறிப்பாக அவர்களது சேவைக்காக இவைகளை அங்குலம் அங்குலமாக கொடுக்க வேண்டும். அது நடைபாதையிலுள்ள பனியை நீக்குவதாக இருக்கலாம். அல்லது அவர்கள் வியாதிப்பட்டிருக்கும் போது அவர்களை கவனித்தல் அல்லது சிற்றுண்டியையோ அல்லது உணவையோ சமைத்தல், அல்லது நல்லவிதமாக அவர்களை உற்சாகப்படுத்துவதற்கு அனுப்புகிற கடிதங்களாகவோ இருக்கலாம். எந்த விதமான சேவை என்பது முக்கியமல்ல. இந்த மாதிரி வழிகளிலும் இன்னும் மற்ற வழிகளிலும் கர்த்தருடையவர்களுக்கு செய்யப்படுகிற ஊழியங்களாகும்—அவர்களுக்காக நமது ஜீவனை கொடுத்தல் ஆகும். கர்த்தர் நமக்கு கொடுத்திருக்கிற நமது நேரத்தையும் பலத்தையும் பயன்படுத்துகிற இப்படிப்பட்ட சலுகைகள் மற்றும் சந்தர்ப்பங்களில் நாம் கனிசூறுகிறோம். நமது தற்கால ஜீவியம் கர்த்தருடைய மற்றும் நம்முடைய சகோதரர்களின் ஊழியத்திற்காக மட்டுமே என்பதை உணர்ந்து, கிடைக்கும் சந்தர்ப்பத்திற்கேற்றவாறு எல்லாருக்கும் விசேஷமாக சகோதரர்களுக்கு நன்மை செய்யவேண்டும்.

நாம் மாம்சத்தில் இருக்கும்பொழுது அந்த இடத்தை நாம் அடைய முடியாது. அந்த இடத்தில் ஒரு சகோதரனை புண்படுத்த வார்த்தையும் இராது, செய்கையும் இராது, நாம் போராட வேண்டிய பலவீனங்களை நாம் அனைவரும் பெற்றிருக்கிறோம். ஆனால் “கர்த்தரோ இருதயத்தைப் பார்க்கிறார்,” அபூரண செய்கைகளை அல்ல. அவரது, சித்தத்தை செய்ய நாம் ஊக்கத்துடன் முயற்சிப்பதை அவர் பார்ப்பாரானால், அவர் நமது குறைவுகளையும், அபூரணங்களையும் நமது இரட்சகரின் புண்ணியத்தினால் மூடுவார். நாம் ஒரு தவறு செய்வோமானால், இதை சகோதரனின் உணர்வை புண்படுத்துவதற்காக செய்யவில்லை என்பதை உறுதி செய்து, சரியானபடி மன்னிப்புக் கேட்டு, அதை சரி படுத்துவதில் நாம் சந்தோஷப்படுகிறவர்களாக இருக்கிறோம். அல்லது சோதனைக்குட்பட்டு நாம் சகோதரரை புண்படுத்தியதைக் காட்டிலும் குறைவாக கவலைப்படுவோமேயானால், அவரிடம் நமது வருத்தத்தை தெரிவித்து மன்னிப்புக் கேட்க வேண்டும். பிறகு கிருபாசனத்தணத்தடையில் சேர்ந்து நமது குற்றத்தை அறிக்கையிட்டு கிறிஸ்துவின நாமத்தில் பாவமன்னிப்பு கேட்க வேண்டும்.

கிறிஸ்துவுடன் அவரது சிங்காசனத்தில் ஒரு இடம் கொடுக்கப்படும் என்று நாம் நம்பிக்கை கொண்டிருப்போமானால், புது சிருஷ்டிக்கு கொடுக்கப்பட்டுள்ள

பிரமாணத்தின் முடிவை, கற்பனையின் முடிவை அவரது கிருபையினால் அடையப் பார்ப்போமாக, அது “சுத்தமான இருதயத்திலும் நல்மனசாட்சியிலும் மாயமற்ற விசுவாசத்திலும் பிரக்கும் அன்பே” ஆகும். இது ஒவ்வொரு பூமிக்குரிய நம்பிக்கைகளையும், இலட்சியங்களையும் விரும்பி

சந்தோஷத்துடன் பலியிடுவதற்கு உணக்கமளிப்பதாக இருக்கிறது. “முற்றும் ஜெயம் கொண்டவர்கள்” காத்துக் கொண்டிருக்கும் பரலோக சுதந்தரத்திற்கு பாத்திரவான்களாகும்படி அது ஜீவனையும் சகோதரர்களுக்காக சந்தோஷத்துடன் கொடுக்க கூடியதாகவும் இருக்கிறது. (ரோமர் 8:37)

R5757

Full Deliverance Promised to God's Saints

தேவனுடைய பரிசுத்தவான்களுக்கு வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட முழு விடுதலை

“அவன் என்னை நோக்கிக் கூப்பிடுவான், நான் அவனுக்கு மறுஉத்தரவு அருளிச் செய்வேன்; ஆபத்தில் நானே அவனோடிருந்து அவனைத் தப்புவித்து அவனைக் கணப்படுத்துவேன்.” சங்கீதம் 91:15

மேலே உள்ள வசனத்தை நாம் கவனிக்கும் போது, யார் எந்த வகுப்பார், அந்த வகுப்பில் நாம் அங்கமாவோமோ இல்லையோ, எப்படி தேவனுடைய கிருபையை பெறுவார்கள் என்பதை அறிந்து கொள்ள இயற்கையாகவே ஆவலுள்ளவர்களாயிருக்கிறோம். இந்த சங்கீதம் தீர்க்கதரிசனமாக கர்த்தராகிய இயேசுவும் சபையும் சேர்ந்த முழு கிறிஸ்துவையும் காண்பிப்பதாக காணப்படுகிறது. மற்றவகைகள் ஒரு குறிப்பிட்ட பொருளில் சந்தேகத்திற்கு கிடமில்லாமல் உண்மையாக இருக்கிறது. உதாரணமாக, ஆபிரகாம் கர்த்தரை அழைத்த போது, தேவன் அவனது துன்பத்தில் அவனை கேட்டு, அவனை ஆசீர்வதித்தார், மேலும் கர்த்தர் மகா கனத்தை இன்னும் அவனுக்கு கொடுக்க வேண்டியவராயிருந்தார். ஏனெனில் அவன் தேவனை நேசித்து அன்பு செலுத்தினான். யூதயுக முழுவதும் அனைத்து விசுவாசிகளுக்கும் இப்படியே சொல்லப்பட்டது. ஆனால் சங்கீதம், முழு கிறிஸ்துவை குறிப்பதாக காணப்படுகிறது. இவர்கள் தேவனோடு நெருங்கிய உறவை உடையவர்களாக இருக்கிறார்கள். தேவனுடைய சித்தத்திற்கு அவர்களது விசுவாசத்தின் மூலமும், அவரது நாமத்தை மகிமைப்படுத்துவதில் அவர்களது விசுவாசத்தினாலும் அவரது சத்தியத்தை உயர்த்துவதில் அவர்களது விசுவாசத்தின் மூலமும் தேவனுடைய ஊழியத்தில் மரிக்கவும் விருப்பமாயிருப்பதின் மூலமும், பரிசுத்த ஆவியின் கனிகளை அபிவிருத்தி செய்வதிலும் அவர்களது அன்பு வெளிப்படுத்தப்படுகிறது. ஏனெனில் இவையனைத்தும் அவர்களது உடன்படிக்கையில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. ஆகையால் அவர்கள் கர்த்தரைக் கூப்பிடும் பொழுது அவர் பதிலளிக்கிற வகுப்பார் இவர்கள் தான். ஆபத்தில் தேவன் அவர்களோடு இருந்து, தப்புவித்து, கணப்படுத்துகிற வகுப்பார் இவர்கள்தான். தேவனிடம் வருகிறவர்கள் அனைவரும் இதை செய்ய வேண்டியது அவசியம். தங்களது சித்தத்தை விட்டுவிட்டு, கர்த்தரையும் அவரது சித்தத்தையும், தங்களையும், தங்களது சித்தத்தையும் அல்லது மற்றவர்களது சித்தத்தைக் காட்டிலும் மேலாக நேசித்து, அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்வதற்கு முன்பாக, கிறிஸ்து மூலம் பலியின் உடன் படிக்கைக்குள் நுழைய வேண்டும். கிறிஸ்தவர்களாக தங்களை கூறிக்கொள்ளுகிற பெரும்பாலானவர்கள் வெறும் பேர் கிறிஸ்தவர்களாக, பேரில் மட்டும் கிறிஸ்தவர்களாக, தேவனோடு உடன்படிக்கை பண்ணாதவர்களாக இருக்கிறார்கள்.

இந்த உடன்படிக்கைக்குள் நுழைகிற கொஞ்சமானவர்கள், தங்கள் ஜீவனையும், ஒவ்வொரு நன்மையையும் தேவனுடைய சித்தத்துக்கு ஒப்புக் கொடுத்து,

நாம் கவனிக்கக் கூடியவைகளிலிருந்து தீர்மானித்து அதை விசுவாசத்துடன் செய்து முடிக்கிறார்கள். விசுவாச முள்ளவர்களுக்கு கடந்த காலத்தில் கவனிக்கப்படத்தக்க உதாரணங்கள் நமது கர்த்தராகிய இயேசுவும் அவரது அப்போஸ்தலர்களும் ஆகும். இப்பொழுது முடிவடைகிற இந்த சுவிசேஷயுகம் முழுவதும் இந்த விசுவாச வகுப்பாரில் இன்னும் மற்றவர்களும் நிச்சயமாக இருக்கிறார்கள். இவர்கள் அனைவரும் யேசுவோ தேவனின் சம்பத்து என்றும் இவர்களைக் கொண்டு தேவன் ஒரு மகிமையான கிரீடத்தை செய்கிறார் என்றும் அதிலே கர்த்தராகிய இயேசு பிரகாசமான மேன்மையான முத்தாக இருப்பார் என்றும் சொல்லப்படுகிறது. இவர்கள் நித்திய யுகத்தில் யேசுவோவின் ஞானம், நீதி அன்பு மற்றும் வல்லமை ஆகியவற்றை காண்பிக்கிற வர்களாக இருப்பார்கள். இந்த சுவிசேஷ யுகம் முழுவதும் தேவன் தமது தயவுள்ள சித்தத்தின்படி விருப்பத்தையும் செய்கையையும் அவர்களில் உண்டாக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்.

வாக்குத்தத்தத்தை அடைவதற்கான நியந்தனைகள்

ஆனால் தேவன் ஒருவனுடைய சொந்த சித்தத்துக்கு மாறாக எதையும் செய்ய மாட்டார். கிறிஸ்துவின் போதனையிலிருந்து நாம் வெளியேற விரும்பினால் நம்மை தடுப்பதற்கு எதுவும் இல்லை. இந்த காரியத்தை தேவன் நம்மேல் திணிக்கவோ, பலவந்தப்படுத்தவோ மாட்டார். தேவன் இப்படிப்பட்டவர்கள் மட்டுமே ஆவியோடும், உண்மையோடும், தொழுது கொள்வதுபோல தம்மை தொழுதுகொள்ள வேண்டும் என்று விரும்புகிறார். ஏனெனில் அவர்கள் அவரை நேசிக்கிறார்கள். இந்த வகுப்பார் கர்த்தருடைய சித்தத்தை உண்மையுடன் செய்ய நாடுவார்கள். ஏனெனில் அவர்கள் அவரை நேசிக்கிறார்கள். தங்களது ஒவ்வொரு துன்பத்திலும் கஷ்டத்திலும் அவரை நோக்கி கூப்பிடுவார்கள். அவரது பதில் காதால் கேட்கும்படியாக வராது; அல்லது நாம் எதிர்பார்க்கிற முறையில் வராது; ஆனால் அவரது சித்தத்துக்கும் வசனத்திற்கும் இசைவாக கேட்கப்படுகிற அவரது பரிசுத்தவான்களின் மன்றாட்டை மேன்மையான வழியில் பதிலளிப்பார். நீங்கள் என்னிலும் என் வார்த்தைகள் உங்களிலும் நிலைத்திருந்தால், எனது போதனைகளை நினைவு கூர்ந்து அதன்படி செய்தால் நீங்கள் கேட்டுக் கொள்வது எதுவோ அது உங்களுக்குச் செய்யப்படும் என்று இயேசு சொன்னதற்கு இசைவாக இது இருக்கிறது. ஏனெனில் அவரில் நிலைத்திருக்கிறவர்கள் தேவன் அவர்களுக்கு கொடுத்திருக்கிறவைகளையும், அவர்களுக்கு ஏற்பாடு செய்து

வைத்திருக்கிறவைகளையும், அவரது வசனங்கள் அவரது பரிசுத்தவான்கள் ஜெபிக்கும்படி அனுமதிக்கிறவைகளையும் மட்டுமே கேட்பார்கள். அவர்களது வேண்டுகோள்களை அவர் கேட்பார் என்று வாக்குத்தத்தம் பண்ணியிருக்கிறார். அவர் சுவிசேஷ்யகம் முழுவதும் அவர்களை கவனித்துக் கொண்டும் ஆசீர்வதித்துக் கொண்டும் வந்திருக்கிறார். அவர்களது முயற்சிகளும் ஜெபங்களும் அவரது சித்தத்துக்கு இசைவாக இருக்கும்படி அவர்கள் தேவனுடைய வார்த்தையை தெளிவாக மனதில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். இப்படியாக அவர்களது ஏமாற்றமே அவரது ஏற்பாடாக இருந்து கர்த்தரால் ஏற்றுக் கொள்ளப்படும்.

சோதனையின் ஆசீர்வாதங்கள்

“ஆபத்தில் நானே அவனோடிருப்பேன்” என்பதே வாக்குத்தத்தம். இங்கே சொல்லப்படுகிற காரியம் என்னவென்றால், நாம் சோதனைக்குட்படுவதை கர்த்தர் வேண்டுமென்றே தடுக்கமாட்டார். நாம் கஷ்டம் வருவதை அறிந்து நாம் தேவனிடம் ஜெபிப்போம். ஆனால் அவர் அந்த சோதனையிலிருந்து நம்மை விடுவிக்காமல் போகலாம், அதை நாம் பெறுவது சிறந்தது என்று அவரது ஞானம் கண்டால் நாம் அந்த துன்பத்திலிருந்து விடுவிக்கக் கேட்கக் கூடாது. அந்த துன்பம் நமக்கு மிகவும் பிரயோஜனமானது என்று நிரூபிக்கும்.

கர்த்தர் தமது வசனங்களில் துன்பத்திலும் நாம் களிகூர வேண்டும் என்று முன்னரே கூறியிருக்கிறார். ஏனெனில் சரியானபடி ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட துன்பமானது நமக்கு “மிகவும் அதிகமான நித்திய கனமகிமையை உண்டாக்குகிறது.” ஆகையால் நாம் துன்பத்திலிருந்து காக்கப்படுவோம் என்று வாக்குத் தத்தம் செய்யாதிருக்கும் போது, அவர் தமது பிள்ளைகளுக்கு ஆறுதலான இருதயத்தையும், கிருபையையும் உறுதிபடுத்தி, அவர்களது சோதனைகளுக்கு இடையே களிகூரப் பண்ணுகிறார். (2 கொரிந்தியர் 4:6-18;12:9, 10; ஏசாயா 43:1, 2) இது நமது கர்த்தரிலும் அப்போஸ்தலர்களிலும் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பவலும் சீலாவும் சிறைச்சாலையில் அவர்களது கால்கள் தொழு மரத்தில் கட்டிவைக்கப்பட்டு, அவர்கள் பெற்றிருந்த அடிகளினால் அவர்களது முதுகில் இரத்தம் வந்துகொண்டிருந்த போது தேவனைத் துதித்து அவர்களால் பாட முடிந்தது. கிறிஸ்துவினிமித்தம் அவர்களடைந்த துன்பத்தில் களிகூர முடிந்தது.

கர்த்தர் எப்பொழுதும் தமது பிள்ளைகளோடே இருக்கிறார். ஆகையால் அவர்கள் அதேரியமடைய மாட்டார்கள். அவரது பிள்ளைகள் சத்திய ஆவியினாலும், சத்திய எழுத்தினாலும் ஆறுதலையும் உதவியையும்

பெற்றிருக்கிறார்கள். அவர்கள் விசுவாசத்தை அப்பியாசப்படுத்த விரும்புகிற அளவுக்குத் தக்கதாக மட்டுமே இந்த அனைத்து ஆசீர்வாதங்களையும் பெறுகிறார்கள். ஏனெனில் மகிமையான வாக்குத்தத்தங்கள் இன்னும் நிஜத்தில் அவர்களுடையதாக ஆகவில்லை. இவைகள் இப்பொழுது வாக்குத்தத்தில் மட்டுமே அவர்களுடையதாக இருக்கிறது.

நமது முழு விடுதலை

“அவனை தப்பிவிட்டு, அவனைக் கணப்படுத்துவேன்,” இந்த வார்த்தையின் முழு அர்த்தத்தில் கர்த்தருடைய பிள்ளைகளுக்கு விடுதலை என்பது பிரதான முதலாம் உயிர்த்தெழுதலில் அவர்கள் பங்குபெறும் போது தான். நமது கர்த்தராகிய இயேசு அவரது துன்பங்களிலிருந்தும் சோதனைகளிலிருந்தும் விடுவிக்கப்பட்டது அவர் மரணத்திலிருந்து எழுப்பப்பட்ட பொழுதுதான். நமது உயிர்த்தெழுதலின் “மறுபுறம்” நமக்கு வரும் போது தான் நாம் விடுவிக்கப்படுவோம் என்பதே சபைக்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள வாக்குத்தத்தமாக இருக்கிறது. “பலவீனமுள்ளதாக விதைக்கப்பட்டு,” நாம் “பலமுள்ளவர்களாக எழுந்திருப்போம்.” “ஜென்ம சரீரம் விதைக்கப்பட்டு” நாம் “ஆவிக்குரிய சரீரத்தில் எழுந்திருப்போம்.” இதுதான் முழு விடுதலையாக இருக்கும். இத்துடன் வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட கனமும் உயர்த்துதலும் வரும்.

தற்காலத்திலும் கூட, நமது தேவைக்கேற்றபடி தேவனுடைய பிள்ளைகளுக்கு விடுதலைகள் வரும், ஒருவகையான கனத்தை கர்த்தர் நமக்கு தருகிறார். ஆனால் உலகம் கனத்தை கொடுக்கக் கூடிய பிரகாரமாக அல்ல. இந்த கனம் இப்படிப்பட்ட துன்பத்தோடு வரும், ஆனால் அது உலகத்தின் கண்ணுக்கு விரும்பத்தக்கதாக இருக்காது. ஆனால் முடிவில் பரிசுத்தவான்களுக்கு வரக் கூடிய கனம் எல்லாரும் அறியும்படியாகவும் உணர்ந்து கொள்ளும்படியாகவும் வரும். கிறிஸ்துவின அனைத்து அங்கங்களும் ராஜ்ய மகிமையிலும் கனத்திலும் அவர்களது தலையானவரோடு கூட பங்கு பெறுவார்கள். அவரும் அவரது மகிமையடைந்த சரீர அங்கங்களும் பிதாவின் ராஜ்யத்தில் ஆளுகை செய்வார்கள்; தேவனுடைய மகா வேலைகளில் முழு நித்தியத்திற்கும் இணைந்தே இருப்பார்கள்.

“பிரியமானவர்களே, பந்தயத்தில் தொடர்ந்திருங்கள்.

இலக்கு மிக அருகாமையில் இருக்கிறது.

தளராதீர்கள், காண்பீர்கள் அவரது முகத்தை சீக்கிரத்தில் பிறகு, நல்ல உற்சாகம் உங்களுடையதாகும்!”

ஏழாம் சபையின் தூதனாகிய

சகோ, C.T. ரசல் அவர்களின் ரீ-பிரிண்டிங் தமிழாக்கத்தை வெளியிடுகிறோம்,

வெளியிடுபவர்:

சகோ, R. செல்வராஜ். சென்னை வேதமாணவர் சபை.

எண்: 22. முதல் தெரு. ராஜீவ் நகர். காலடிப்பேட்டை. திருவொற்றியூர்.

சென்னை- 600 019, கைபேசி: 97909 00030, மின்னஞ்சல் : mbsa_selvaraj@rediffmail.com

Website : www.thestudiesinthescrptures.com

FOR PRIVATE CIRCULATION ONLY